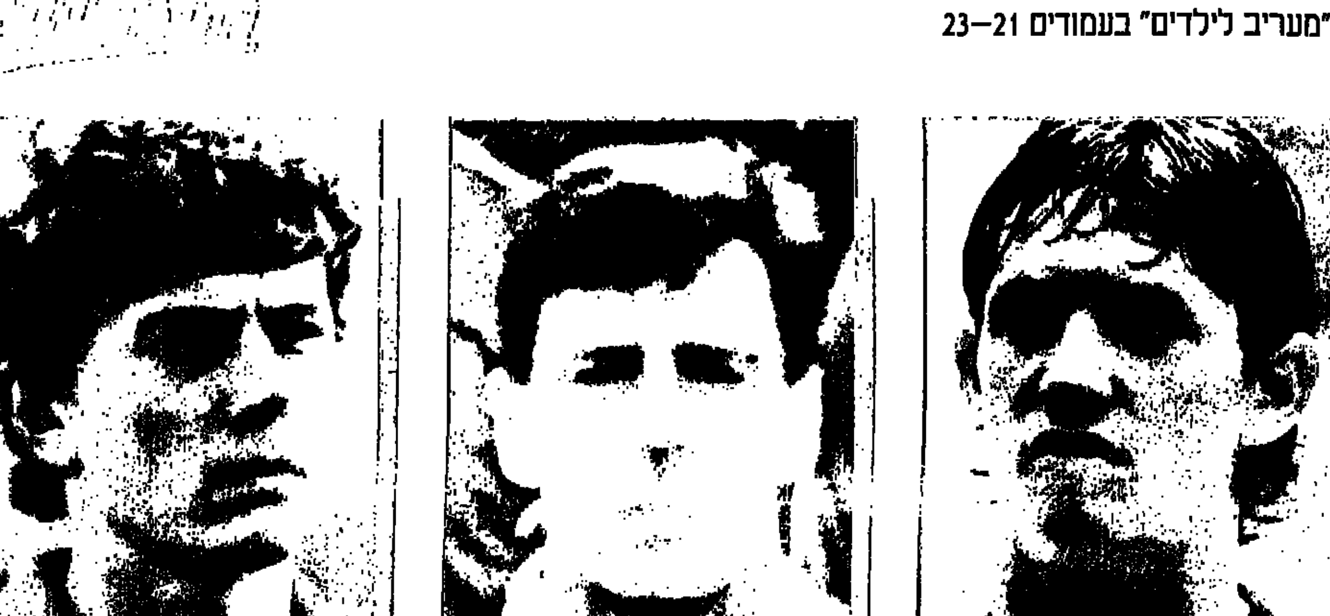
גיליון מס' 121 • כ"ד בסיוון תשמ"ח • 9.6.1988

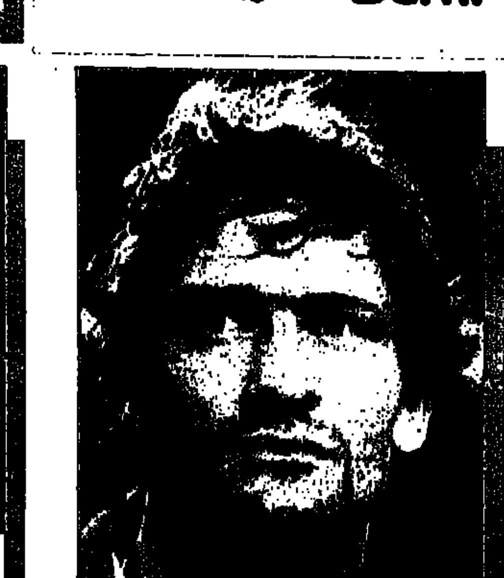

"מעריב לילדים" בעמודים 21—23

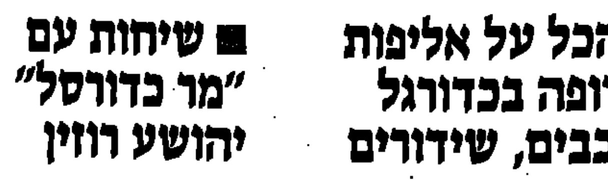

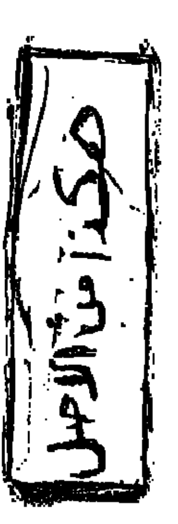

■ הכל על אליפות אירופה בכדורגל הרכבים, שידורים

■ שיחות עם "מר כדורסל" יהושע רוזין

■ נ.ב.א.: כוכבי הדטרויט פיסטונס הפתעת העונה

■ מדור חדש: עוד 100 יום למשחקי סיאול

דנמרק

שם	מועדון	גיל	הופעות
שוערים			
טרולס ראסמוסן	אהראוס	27	27
פיטר שמייכל	ברונדבי	24	9
מגינים			
סורן בוסק	ס.ק. וינה	32	59
יאן היינצה	איינדהובן	24	4
ביורן קריסטנסן	אהראוס	24	11
איוואן נילסן	איינדהובן	28	42
לארס אולסן	ברונדבי	26	14
מורטן אולסן	קלן	38	95
ג'ון סיוואבק	סס. אטיין	26	48
קשרים			
קלאוס ברגרין	טורינו	30	14
פר פרימן	אנדרלכט	26	14
ג'ון הלט	לאנגבי	29	17
ג'ון ינסן	ברונדבי	23	14
סורן לרבי	איינדהובן	30	64
יספר אולסן	מנ. יונייטד	27	40
חלוצים			
פרבן אלקיאר	ורונה	31	67
ג'ון אריקסן	סרבט ג'נבה	21	14
מיכאל לאודרופ	יובנטוס	24	43
פלמינג פולסן	קלן	21	13
קים וילפורט	ברונדבי	26	11

אנגליה

שם	מועדון	גיל	הופעות
שוערים			
פיטר שילטון	דרבי	39	98
כריס וודס	ריינג'רס	28	12
מגינים			
טוני אראמס	ארסנל	22	10
ויו אנדרסון	מנ. יונייטד	30	30
טוני דוריגו	צ'לסי	22	0
מרק רייט	דרבי	25	20
קני סאנסום	ארסנל	30	83
גארי סטיבנס	אברטון	25	23
דייב ווטסון	אברטון	27	10
קשרים			
גלן הודל	מונאקו	31	50
סטיב מקמהון	ליברפול	27	3
פיטר ריד	אברטון	32	12
בריאן רובסון	מנ. יונייטד	31	66
טרבור סטיבן	אברטון	25	22
ניל ווב	נוטינגהאם	25	7
חלוצים			
ג'ון בארנס	ליברפול	25	39
פיטר בירדסלי	ליברפול	27	24
מרק הייטלי	מונאקו	27	28
גארי לינקר	ברצלונה	27	32
כריס וודל	טוטנהאם	28	34

אירלנד

שם	מועדון	גיל	הופעות
שוערים			
פאט בונר	סלטיק	28	23
גרי פייטון	בורנמות	32	24
מגינים			
ג'ון אנדרסון	ניוקאסל	29	15
כריס יוסון	סוטנהאם	30	36
מיק מקארת'י	סלטיק	29	27
פול מגראת	מנ. יוניטד	29	23
קווין מוראן	מנ. יונייטד	32	36
כריס מוריס	סלטיק	25	5
קשרים			
רוני ווילאן	ליברפול	27	27
ריי האוטון	ליברפול	26	15
ליאם או'בראיין	מנ. יוניטד	25	6
טוני גאלווין	שפילד ווג.	32	24
ג'ון שרידאן	לידס	24	4
קווין שידי	אברטון	27	13
חלוצים			
ג'ון בירן	ק.פ.ר	27	14
ג'ון אולדרידג'	ליברפול	30	15
טוני קאסקארינו	מילוול	26	5
דייויד קלי	וולסול	23	3
ניאל קווין	ארסנל	23	9
פרנק סטייפלטון	דרבי	32	63

איטליה

שם	מועדון	גיל	הופעות
שוערים			
וולטר זנגה	אינטר	28	15
סטפנו טאקוני	יובנטוס	31	1
מגינים			
פרנקו בארזי	מילאן	28	20
ג'וזפה ברגומי	אינטר	25	45
רוברטו קראברו	טורינו	24	0
ריקרדו פרי	אינטר	25	12
צ'ירו פרארה	נאפולי	21	4
פאולו מאלדיני	מילאן	19	2
ג'ובאני פראנצ'יני	נאפולי	25	8
קשרים			
דה־אגוסטיני	יובנטוס	27	9
קרלו אנצ'לוטי	מילאן	27	16
פרננדו דה־נאפולי	נאפולי	24	20
לוקה פוזי	סאמפדוריה	25	2
ג'וזפה ג'יאניני	רומא	24	14
פרנצ'סקו רומאנו	נאפולי	28	0
חלוצים			
רוברטו דונאדוני	מילאן	25	15
אלסנדרו אלטובלי	אינטר	33	56
רוברטו מאנצ'יני	סאמפדוריה	24	12
רוגריו ריציטלי	צ'סנה	21	2
ג'יאנלוקה ויאלי	סאמפדוריה	24	24

שידורי הטלוויזיה הישראלית מגרמניה

- יום ה', 10 ביוני, 21.15–23.00:
  גרמניה – איטליה
- שבת, 11 ביוני, 16.30–18.15:
  דנמרק – ספרד
- יום ג', 14 ביוני, 21.15–23.00:
  ספרד – איטליה
- יום ד', 15 ביוני, 19.15–20.00:
  אנגליה – הולנד (מחצית 2)
- שבת, 18 ביוני, 16.30–18.15:
  אנגליה – בריה"מ
- יום ג', 21 ביוני, 21.15 עד הסיום:
  חצי גמר ראשון
- יום ד', 22 ביוני, 21.15 עד הסיום:
  חצי הגמר השני
- שבת, 25 ביוני, 21.15 עד הסיום:
  משחק הגמר

★ לוח המשחקים המפורט – בעמוד 5

הולנד

שם	מועדון	גיל	הופעות
שוערים			
הנס ואן ברוקלן	איינדהובן	32	33
יופ היילה	פיינורד	30	4
מגינים			
וים קוברמנס	סיטארד	27	1
רונלד קומאן	איינדהובן	25	21
אדרי ואן טיכלן	אנדרלכט	31	24
וילברט סוברין	רודה	25	6
סיאק טרוסט	פיינורד	29	4
קשרים			
ארון וינטר	אייאקס	21	6
בארי ואן ארלה	איינדהובן	26	4
רוד חוליט	מילאן	26	34
הנדרי קרוצן	דן־בוס	23	3
ארווין קומאן	מכלן	27	8
ארנולד מיורן	אייאקס	37	17
פרנק רייקארד	סרגוסה	26	25
יאן ווטרס	אייאקס	28	13
חלוצים			
מרקו ואן באסטן	מילאן	24	15
ג'וני בוסמן	אייאקס	23	11
וים קיפט	איינדהובן	26	14
ג'ון ואן־סחיפ	אייאקס	25	15
ג'רלד ואננברג	איינדהובן	24	20

ספרד

שם	מועדון	גיל	הופעות
שוערים			
אנדוני זוביזארטה	ברצלונה	26	30
פראנצ'יסקו בויו	ריאל מדריד	30	4
מגינים			
מנואל סאנצ'יז	ריאל מדריד	23	13
חוזה קאמאצ'ו	ריאל מדריד	32	78
מיגל סולר	אספניול	23	3
ריקארדו גאלגו	ריאל מדריד	29	40
תומאס רנונס	אתלטיקו מדריד	27	14
ג'נארו אנדרינואה	בילבאו	24	7
דייגו רודריגז	בטיס	28	1
קשרים			
מיצ'ל גונזאלס	ריאל מדריד	25	25
רפאל גורדיליו	ריאל מדריד	27	77
רפאל ואסקז	ריאל מדריד	22	4
ראמון קאלדרה	ברצלונה	29	19
אייטור בגוריסטן	ברצלונה	23	1
אוסביו סאקריסטאן	אתלטיקו מדריד	24	2
ויקטור מוניוז	ברצלונה	31	56
חלוצים			
חוליו סאלינס	אתלטיקו מדריד	24	16
אמיליו בוטראגניו	ריאל מדריד	24	31
חוזה באקרו	ברצלונה	25	5
אלוי אולאיה	גיחון	23	12

בריה"מ

שם	מועדון	גיל
שוערים		
רינאט דאסייב	ספרטק מוסקבה	31
ויקטור צ'אנוב	דינאמו קייב	29
מגינים		
ולאדימיר בסונוב	דינאמו קייב	30
ואגיז קידיאטולין	ספרטק מוסקבה	29
אולג קוזנייצוב	דינאמו קייב	25
טנגיז סולאקבלידזה	דינאמו טביליסי	32
אנאטולי דמיאננקו	דינאמו קייב	29
איוואן וישנבסקי	דנייפר	31
סרגיי באלטאצ'ה	דינאמו קייב	30
קשרים		
ואסילי ראץ	דינאמו קייב	27
סרגיי אלייניקוב	דינאמו מינסק	27
גנאדי ליטובצ'נקו	דינאמו קייב	25
אלכסנדר זאבארוב	דינאמו קייב	27
ויקטלאב סורקיסטוב	זאלגיריס	27
סרגיי גוטסמאנוב	דינאמו מינסק	29
ויקטור פאסולקו	ספרטק מוסקבה	29
חלוצים		
אולג פרוטאסוב	דינאמו קייב	24
איגור בלנוב	דינאמו קייב	28
אלכסיי מיכאיליצ'נקו	דינאמו קייב	25
סרגיי דימיטרייב	זניט לנינגרד	24

מערב־גרמניה

שם	מועדון	גיל	הופעות
שוערים			
אייקה אימל	שטוטגארט	28	14
בודו אילגנר	פ.צ. קלן	21	3
מגינים			
תומאס ברטהולד	ורונה	24	25
אולי בורובקה	ורדר ברמן	26	1
אנדראס ברמה	באיירן מינכן	28	35
גידו בוכוואלד	שטוטגארט	27	18
מתיאס הרגט	אורדינגן	33	33
יורגן קולר	פ.צ. קלן	23	14
האנס פליגלר	באיירן מינכן	28	6
גונאר סאוור	ורדר ברמן	23	0
קשרים			
האנס דורפנר	באיירן מינכן	23	5
לותר מתיאוס	באיירן מינכן	27	60
ולפגאנג רולף	לברקוזן	29	30
אולאף טון	שאלקה	22	23
ולפראם וטקה	קייזרסלאוטרן	26	3
חלוצים			
דיטר אקשטיין	נירנברג	24	4
יורגן קלינסמן	שטוטגארט	24	4
פייר ליטברסקי	קלן	28	53
פראנק מיל	דורטמונד	30	9
רודי פלר	רומא	28	48

שבועספורט

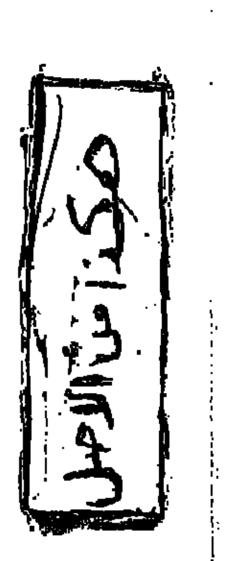
מודעות: גילה שניידר טל': (03)439442

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית:
לוסי קזמיר, יגאל אופיר
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט:
אבי בטלהיים

בשער

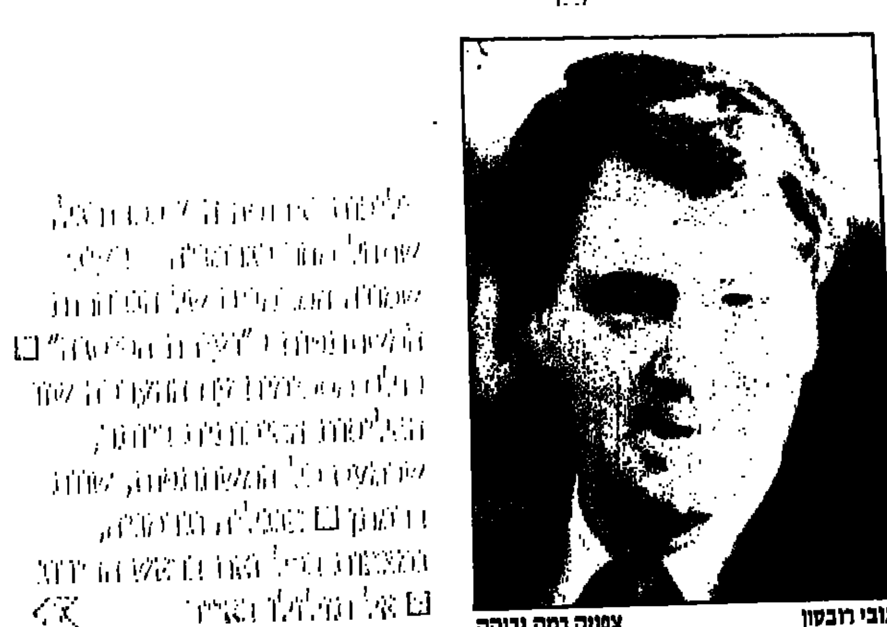
כוכבי אירופה 88'. מלמעלה ובכיוון השעון: לינקר (אנגליה), פרוטאסוב (בריה"מ), זנגה (איטליה), אלקיאר (דנמרק), חוליט (הולנד), פלר (גרמניה), בוטרגניו (ספרד) ובונר (אייר)

מה בגליון

אין פייבוריטיות

[illegible]

בובי רובסון — צפויה רמה גבוהה

ריינוס מיכלס — בעיית התלכיד

אוליו ויצ'יני — נבחרת חדשה

פרנץ בקנבאואר — הכנות מושלמות

ספ פיונטק — אינני שבע רצון

מיגל מוניוז — העידן שלנו

ג'קי צ'ארלטון — לא הופתענו

ואלרי לובנובסקי — שילב דורות

מחר, 10 ביוני, ב־8.15 בערב שעון גרמניה, באיצטדיונה של דיסלדורף, תיפתח אליפות אירופה בכדורגל. שמונה הנבחרות הטובות ביותר ביבשת ייאבקו על הבכורה. מחזיקת התואר בארבע השנים האחרונות, צרפת, לא תהיה ביניהן. עם זאת נחשבת האליפות לאירוע השיא של הכדורגל השנה – ועד לאולימפיארת סיאול, בספטמבר, ל"חגיגת הספורט" המרכזית.

העיתון "סובייטסקי ספורט" פנה אל שמונה המאמנים הבכירים של משתתפות ה"ועידה האירופית" וביקש שיענו על שתי שאלות:

● איך אתה מעריך את הנבחרות שייאבקו על האליפות ומה אתה מקווה להשיג בטורניר?

● מי, לדעתך, הנבחרת שתיתן את הטון באליפות?

הנה מה שהשיבו:

בובי רובסון (אנגליה): "מקווה להצליח"

"בעונה שעברה לא הפסדנו משחק. איבדנו נקודה אחת בלבד, במשחקי הבית המוקדם. הצלחנו לפתור את הבעיות שנחשפו אצלנו בהתקפה ובהגנה. על כך מעידים 19 השערים שכבשנו והשער היחיד שספגנו. אני אופטימי ומקווה לדירוג גבוה בסיום.

"לכל הנבחרות שעלו לגמר האירופי, סיכויים טובים לנצח בטורניר. אני מעריך שהמשחקים יעוררו עניין רב וצפויה בהם רמת כדורגל גבוהה, שכן זו בלי ספק, התכנסות הנבחרות הטובות ביותר ביבשת."

ריינוס מיכלס (הולנד) "צפויות הפתעות"

"הגרלת קדם אליפות..אירופה, הועידה לנו משחקים עם נבחרות חזקות ביותר, כמו הונגריה ופולין. למזלנו השגנו את המטרה. מבין שחקני, ברצוני לציין במיוחד את חוליט, שהפגין בטחון רב והיה משכנע מאד; את ואן באסטן שגילה יעילות יוצאת מהכלל בהתקפה וכן את החלוץ הצעיר בוסמן. מלים טובות מגיעות גם לקואמן, שהציג יציבות בהגנה.

"לדעתי, מה שמאפיין עתה את נבחרתנו, זו העובדה, שברשותנו 16–20 כדורגלנים טובים ברמה שווה פחות או יותר. הבעיה העיקרית שלנו: התלכיד הקבוצתי. בעייה נוספת: הליגה ההולנדית היתה קשה, לוח הזמנים צפוף ולא איפשר לנו פגרה מספקת, להחלפת כוחות. לקראת האליפות עצמה, הוקצבו רק שבועיים ואף פחות מזה, להכנות, בעוד ששאר הנבחרות נהנו מפרק זמן ממושך יותר למטרה זו.

אינני רוצה לעסוק בניתוח הסיכויים, אך נראה לי כי לכל שמונה הנבחרות, סיכויים כמעט זהים לנצח וגם להפסיד לכל נבחרת אחרת. אינני מסתיר את שאיפותינו לחזור לעידן קרוייף וניסקנס, כאשר נבחרת הולנד היתה מסוגלת לכבוש את כל פיסגות הכדורגל.

לדעתי, השמונה מציגות את כל הישגי השיא של הכדורגל האירופי, כיום. לא אתפלא אם יהיו הפתעות."

אוליו ויצ'יני (איטליה): "המלה תהיה שלנו"

"1987 היתה שנה מוצלחת לנבחרת איטליה. ללא מאמץ רב עלינו לטורניר הגמר הנוכחי. אלא שלא בכך העיקר, לדעתי, אלא התחדשותה והצערתה של הנבחרת. הקמנו למעשה נבחרת חדשה וצעירה, שעברה מבחנים רציניים במשחקים בינלאומיים, גם עם יריבים חזקים כמערב־גרמניה וארגנטינה. בראשון סיימנו ב־1–1 ושני ניצחנו 3–1. בנבחרת רק שני שחקנים ותיקים, אלטובלי ובאני, שהם היום מוביל נבחרתנו.

בנבחרת שלנו יש כיום תיאום רב בין בעלי התפקידים השונים וגם איזון. המשימה, כמובן, להצליח, אבל המבט שלנו מופנה כבר לקראת אליפות העולם, למונדיאל 90'.

המועמדות העיקריות שלי לבכורה הן אנגליה, מערב־גרמניה וברית"מ, שהציגו משחק איכותי מאד באליפות העולם במכסיקו וממשיכות לשמור על יכולתן הגבוהה.

אבל, כפי שכבר אמרתי, גם אנחנו לא איבדנו את התקוות לזכות במדליות".

מי נגד מי באליפות אירופה	
10.6	גרמניה – איטליה
11.6	דנמרק – ספרד
12.6	אנגליה – אייר
	הולנד – בריה"מ
14.6	גרמניה – דנמרק
	איטליה – ספרד
15.6	אנגליה – הולנד
	אייר – בריה"מ
17.6	גרמניה – ספרד
	איטליה – דנמרק
18.6	אנגליה – בריה"מ
	הולנד – אייר
21.6	חצי גמר
22.6	חצי גמר
25.6	הגמר – במינכן

פרנץ בקנבאואר (גרמניה): "השמיניה הנפלאה..."

"לאחר אליפות העולם במכסיקו נפרדו מנבחרת מערב־גרמניה כמה שחקנים מנוסים וותיקים ובמקומם באו צעירים שמגלים התלהבות רבה. אני בטוח שאנו נמצאים עתה בדרך הנכונה ועל כך מעידות גם תוצאות משחקי־הרעים האחרונים שלנו, כמו צרפת (2–1) ואנגליה (3–1). אני מקווה שהכנות הנבחרת לטורניר, יוכתו כמושלמות.

מי פייבוריטית באליפות? – לדעתי, אין כזו. מדובר בחבורה של נבחרות חזקות מאד, מעולם, להערכתי, לא נאספה חבורת־צמרת כזו בשלב הגמר של אליפות אירופה.

יתכן שהאירים נראים למשקיף מהצד יותר חלשים מאחרים. מנגד, אסור לשכוח שהם עלו לגמר בהקדימם את סקוטלנד, בלגיה ובולגריה – יריבות מנוסות מאד. לפיכך, חובה להדגיש כאן: אירלנד לא חילקה נקודות ליריבותיה. חובה לקחת זאת בחשבון."

ספ פיונטק (דנמרק): "דאגתנו – ההתקפה"

"אני מאד מרוצה מן העובדה שעלינו לגמר האליפות האירופית, אבל אינני יכול להיות שבע רצון באותה מידה מן היכולת שנבחרתי מציגה עתה. רק בשניים־שלושה משחקים ובמיוחד עם צ'כוסלובקיה וולס, הצלחנו להפגין את רמת הכדורגל שהצגנו לפני־כן.

העניינים בהתקפה שלנו, היו גרועים ואיבדו לא מעט מצבי־הבקעה. כבשנו רק ארבעה שערים בשישה משחקים. חלקית, אפשר להסביר זאת בכך, שלחלוצים אלקיאר ולאודרופ, איך אומרים זאת, "לא הלך". אני מקווה מאד שהם ישתפרו מאד בטורניר ויגלו בו את הכושר הרצוי.

קשה לומר כיצד תיראה נבחרת דנמרק בפתיחת הטורניר שיחל מחר. כמה משחקני לא נרפאו באורח מלא מפציעות שהטרידו אותם לפני כמה שבועות. למשל, הקשרים אולסן וארנסן. המבחנים עם יוון ואוסטריה סיפקו לי תמונת מצב נאותה למדי.

לדעתי, באליפות יבלטו במיוחד גרמניה ואנגליה. שתיהן מציגות כדורגל ברמה גבוהה. אנגליה, למשל, הביאה סגנון מבריק באמצעותו ניצחה במשחקי הבית המוקדם. גרמניה משחקת בביתה וזה, תסכימו, גורם מאוד משמעותי. למקום השלישי מועמדות כמה נבחרות וכאן צפויות הפתעות. בריה"מ עשויה להיות אחת מהן, אף כי חלה במשחקיה האחרונים מעט נסיגה".

מיגל מוניוז (ספרד): "אנחנו בתמונה"

"עד למשחק האחרון שלנו, בקדם אליפות אירופה, לא היה מצבנו ברור. בסופו של דבר הצלחנו, ואני כמובן שמח בכך. נראה כי אנו עתה בעידן של הצלחה ונבחרתנו היא אחת החזקות באירופה. נשתדל להוכיח זאת בטורניר בגרמניה.

"ערכנו תוכנית מפורטת. חלקה היתה עבודת הכנה בקבוצות הליגה. לוח המזגים שלנו היה מאד צפוף. אליפות ספרד נסתיימה רק ב־22 במאי וכמה מהשחקנים מגלים סימני עייפות בולטים וגם נחלשו. מאחר שלא היה זמן למנוחה, חרקו כולם שיניים והתייצבו למחנה האימונים.

"אינני רואה את הפייבוריטיות באליפות. המאבק יהיה הפעם קשה וללא פשרות".

ג'קי צ'ארלטון (אייר): "מכירים בערכנו"

"ייתכן שעליית נבחרת אייר לגמר האליפות, נתקבל בעיני רבים כהפתעה. אנחנו לא הופתענו. צברנו כוח ממשחק למשחק. הכדורגלנים למדו להבין זה את זה במבט, בחצי־מלה. השחקנים גילו שאפתנות גדולה. כולם רצו להצטיין.

המשחק הטוב ביותר שלנו היה נגד בולגריה בדאבלין (0–2). הצגנו בו את היכולת הגבוהה ביותר שלנו.

בסגל הנבחרת לא חלו שינויים רציניים. חבל שבשני המשחקים הראשונים באליפות, לא יוכל להופיע הקשר המוביל והמנוסה ליאם ברייידי.תחילה, כלל לא לקחנו אותו בחשבון, כיוון שהורשע בידי אופ"א בהרחקה מ־4 משחקים. אלא שעונשו הוקל.

אני מתקשה לצפות כיצד יתנהל המאבק באליפות. דבר אחד ברור: לא נוותר.-לאף נבחרת, למרות שאייר, על פי רוב המומחים, איננה בין הפייבוריטיות."

ואלרי לובנובסקי (בריה"מ): "אתגר גדול"

"נבחרת בריה"מ היתה הראשונה מבין ה־8 שעלו לטורניר. מיד לאחר המשחק עם איסלנד, בנובמבר, פתחנו בהכנות רציניות לאליפות.

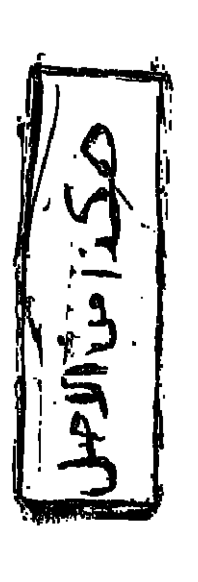
נכון, במשחקים הראשונים שלנו בבית המוקדם, הצגנו יכולת יותר טובה מאשר בהמשך. במיוחד יעיד על כך נצחוננו 2–0 בפאריס, על האלופה היוצאת של אירופה, צרפת. בהמשך חלה ירידה כלשהי במשחק נבחרתנו, אולי עקב עייפות מצטברת של כמה שחקנים, מחמת המאבקים המסיימים באליפות הליגה שלנו.

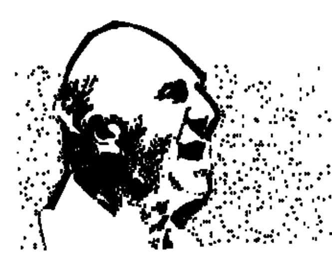
בחודשים האחרונים חידשנו את פניה של נבחרתנו. כמו בעבר, השלד שלה מבוסס על שחקני דינאמו קייב. בשבועות האחרונים, התמקדנו באימונים שתכליתם להגביר את הכושר הגופני ואת יכולת השחקנים. אני מקווה ששילוב של ותיקים כמו השוער דסאייב ושחקני השדה בלוחין, בלאנוב, זאבארוב ואלייניקוב, עם צעירים ומוכשרים שהוכיחו עצמם בליגה – פרוטאסוב, ליטובצ'נקו, צ'רניקוב ואחרים – יביא תועלת רבה ויסייע לשפר ולעלות את יכולתה המקצועית של נבחרתנו.

במצב רגיל, חודש יוני, בו מתקיימים המשחקים באליפות אירופה, איננו נוח בשבילנו. הליגה אצלנו מתחילה אז לקבל תאוצה ושחקנים לא מעטים נמצאים רק בתחילת ההשתפרות שלהם מבחינת הכושר הפיסי והטכני, אבל עדיין אינם בשיא. מסיבה מסורתית זו, החליטה ההתאחדות שלנו, שלא כבעבר, לפתוח את העונה מוקדם מהרגיל, כבר במארס – כדי לעקוף את הבעיות הנ"ל. מוקדם עדיין לקבוע כיצד יתבטא הדבר בטורניר עצמו, שאליו נשואות עינינו.

מי הפייבוריטית? – אין לי כאלה. באליפות הנוכחית משתתפות הטובות ביותר. כולן שוות, לדעתי".■

(מרוסית: נחום טרדאי)

משה לרר

40 שנה יד ביד

תמיד טוב לשוחח עם יהושע. היום, בבית קפה תל־אביבי, רשמקול פתוח וקולט כל מלה, כמו לפני 40 שנה, הוא מורה לחינוך גופני בביה"ס התיכוני למסחר (גאולה) בת"א ואני תלמיד, וכבר עושה את צעדי הראשונים בכתיבה.

אני עוד רואה בו המורה, האיש שהזריק כדורסל לגופי. ועל כך – אין מלים בפי להודות לו. הוא מצידו יכול לראות בי תלמיד, שיצא להפיץ את תורתו. 40 שנה אנו צועדים יד ביד. לא תמיד באותו התלם. דרכים וגם צרכי העבודה והיומיום, משתנים חליפות.

לא תמיד גם היינו בראש אחד. אך מעולם לא החלפנו דברים בטונים גבוהים. תמיד זכרתי שיהושע היה מורי.

שלא כאחרים בעולם הספורט, שאינם יודעים לקבל ביקורת, ידע יהושע לקבלה. אולי לא הסכים לה, כפי שאינו מסכים לדברים רבים בעולמנו זה, אך מעולם לא הרעיש עולמות.

★ ★ ★

לא יכולתי לבחור לעצמי סיבה גדולה מזו למסיבה שאני עורך בימים אלה עם יהושע. מעט מאוד דיברתי במהלך הראיונות עם יהושע. למעשה – כמעט אין צורך לדבר. תן ליהושע את הבמה – והוא ימלא אותה.

"שיחות עם מר כדורסל", יופיעו בחדשי הפגרה מפעילות שוטפת. יהושע יעיר על תופעות שהיו ויאיר נקודות רבות אחרות מזווית עינו המקצועית, שלא כהתה גם כיום, בשנתו ה־70, מי יתן ויוסיף כהנה וכהנה.

יהושע רוזין יחוג באוגוסט הקרוב 70 שנה. צריך לבדוק בספר השיאים של גינ'ס, ערך 'מאמן ותיק'. דומני שהשיא שייך לו.

מוישל'ה נתן ורלף לקח

מאמני מכבי והפועל ת"א, רלף קליין ומוישל'ה ויינקרנץ, מצטיירים ככאלה שבדרך כלל יושבים בשקט על הספסל. זו גם דעתם של מאמנים. והנה, בשלושת המשחקים האחרונים בגמר־סל – התגלה מה רב השוני ביניהם.

ראינו מאמן, שלמען נצחון קבוצתו היה מוכן לעשות הכל. אני לוקח את זה כדוגמא קיצונית, אבל אם היית אומר לו תקפוץ מהגג, משלוש קומות, ותנצח – הוא היה עושה את זה. ככה נראה לי הפעם רלף קליין, המאמן של מכבי ת"א. והיו לו, כנראה, הרבה סיבות לכך.

כך גם אני רואה את המשפט המפורסם שיצא מפיו של רלף בעת ה"דרבי" הראשון, בתקרית המפורסמת ליד שולחן המזכירות, אחרי שסל של קאן בארלו נפסל בטענה שחלפו 30 שניות.

המשפט שנפלט מפיו של רלף לעברו של איש המזכירות ("הפועל מסריח"), שבהחלט לא מתאים לאופיו של רלף, דומה לאותו מבצע, כאילו קפץ משלוש קומות, והכל במטרה אחת: לנצח.

ואתה קורא לזה התאבדות?

– כן. בשביל הנצחון היה רלף מוכן לעשות את כל מה שאי אפשר היה להאמין שיעשה. וזו עובדה. למיטב זכרוני רלף אף פעם לא התפרץ ואמר משפט בוטה שכזה.

אולי אצלי, אצל רוזין, זה עוד היה מתקבל. התפרצות אני מתכוון. אני לא יודע אם הייתי אומר משפט כזה, אבל התפרצויות היו. זה עניין של אופי. אבל אצל רלף לא ראית את זה אף פעם.

וזה, לדעתי, הדבר הקטן שהביא לדבר הגדול: אליפות למכבי ת"א!

התהתפרצות?

– הרצון לנצח בכל מחיר.

ומה עם ויינקרנץ?

– אני לא יכול לבוא ולומר שויינקרנץ, למרות שהוא מכביסט שרוף והכל, לא רצה לנצח. אני לא מוכן להיות מאלה שאומרים שהוא מכר את המשחק. אבל הוא רצה רק לנצח.

לא יותר?

– לא יותר!

רלף רצה לנצח בכל מחיר. הכל היה כשר בעיניו. וזהו ההבדל הקטן, שהוא הגדול, בנצחון של מכבי ת"א.

הפועל: הקבוצה המאוזנת ביותר, אבל...

ויינקרנץ הכריז במהלך העונה, ויותר מפעם אחת, שהיתה לו הקבוצה המאוזנת ששיחקה את הכדורסל הטוב ביותר בעונה. אני מסכים אתו בזה.

אתה שותף לדעתו זו?

– אני מסכים לקביעה שהפועל ת"א היתה השנה הקבוצה המאוזנת ביותר. אני לא יודע, ואני גם לא יכול להגיד בבטחון אם היו לה שחקנים טובים יותר מאלה של מכבי, אבל כקבוצה – אני עדיין חושב שלהפועל היתה העונה קבוצה מאוזנת מאוד שהציגה כדורסל יפה.

והעובדות מדברות בעד עצמן: מבין שישה משחקים העונה – ניצחה הפועל בשלושה.

מדוע אם כן לא זכתה הפועל בתואר כלשהו?

– הפועל לא עמדה בלחץ בגלל סיבות שונות. חלקן פסיכולוגיות וחלקן האחר מקצועיות.

בוא ונזכור כיצד התנהלו שלושת המשחקים בפליי־אוף. בראשון, אחרי שהם, הפועל, הובילו ביתרון ניכר, ניצחה מכבי, עם קליעה של מגי כשנייה האחרונה. צריך לזכור שמכבי כבר הובילו ב־6 לפני הסיום, וכאשר פסלו את הסל של בארלו – באה ההתפרצות של רלף, כי הוא רצה את הנצחון בכל מחיר. אז בוא נאמר שכאן שיחק למכבי המזל. סל של השנייה האחרונה זה תמיד עניין של מזל.

בא המשחק השני באוסישקין. הפועל מובילה שוב, אך מכבי עומדת לפני נצחון בשניות האחרונות. חסרו לה ארבע שניות ואז בא הסל של זלוטיקמן והפועל ניצחה. עכשיו זה 1־1. מזל מול מזל.

ואז בא המשחק השלישי. ומה ראינו שם? ראינו, בנוסף לרלף קליין, שהתרוצץ הלוך ושוב על הקו, שני שחקנים לא צעירים, כוכבי עבר הנמצאים בסוף הדרך, והכוונה למיקי ולמוטי, קופצים ומלהיבים את חבריהם לקבוצה בכל מהלך המשחק. ברור לי שמכבי רצתה לנצח והיא עשתה זה בצורה מרשימה.

ואילו מן הצד השני ראינו קבוצה שבשורותיה שוררת שלווה אולימפית. להוציא אולי קצת את הקפטן עמוס פרישמן, שהיה נירגש וטמפרמנטי מאוד.

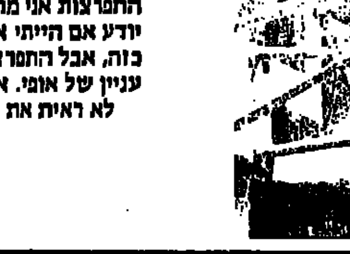
ראינו בהפועל מאמן, מסתובב או יושב בשלווה, ונוסך שלווה גם בקבוצתו. אין שום התרגשות, שום צעקה, שום דירבון. המאמן מקבל את מה שהקבוצה שלו עושה.

כך נראתה הפועל ת"א על המגרש במשחק השלישי, וכאן אני מאשים את המאמן ויינקרנץ בכך שברגעים הקריטיים של הקבוצה שלו – הוא לא דירבן את השחקנים, לא הלהיב אותם, לא יצר מצב חדש, אלא המשיך להיראות שלו ושקט, מראה אהוב על עסקנים ועתונאים, הקובעים שזה דבר חיובי.

ואני אומר שלא תמיד זה דבר חיובי! במקרה זה היה צורך להלהיב את שחקני הפועל, אך לא היה מי שירים שם את הרוח הקבוצתית.

לסיכום הגמר־סל: מכבי רצתה לנצח יותר והיא ניצחה, למרות שהפועל היתה בנוייה השנה לקחת את האליפות.

"המשפט שיצא מפיו של רלף קליין, בעקבות התפרצות, ואשר גרם לסערה – פשוט לו מתאים לו. אולי אצלי, אצל רוזין, זה עוד היה מתקבל. התפרצות אני מתכוון. אני לא יודע אם הייתי אומר משפט כזה, אבל התפרצויות היו. זה עניין של אופי. אבל אצל רלף לא ראית את זה אף פעם".

רלף לא קבע – אבל..

בדרך כלל משלם המאמן את מחיר הכשלון. כך זה בכל ענפי הספורט והכדורסל אינו יוצא דופן. מהבחינה המקצועית גרידא, הייתי רוצה לבחון את פעולתו של מאמן מכבי ת"א העונה.

רלף קליין טען שנתנו לו קבוצה מוכנה. לא הוא זה שקבע את ההרכב. לו זכתה הפועל באליפות, היתה אשמת הבחירה של שחקני מכבי (וצירופו של בארלו במיוחד) נופלת על ראש חברי ההנהלה. כולם היו מאשימים את כולם ובין חברי ההנהלה היו נוצרים בקיעים של אי־אימון.

אלא שרצה הגורל ומכבי זכתה שוב בכתר האליפות, ה־19 שלה ברציפות, ואז נסתתמו כל הטענות. אינך יכול לומר דבר נגד מנצחים.

אבל האמת היא שאותה הנהלה מקצועית במכבי ת"א, מחפשת כבר שנים אחרי סנטר טוב ותמיד מביאה לארץ, ברגע האחרון, תחת לחץ או לא, שחקן שאינו עונה על הדרישות. כלומר שאיננו סנטר.

שמעתי ששמעון מזרחי אמר בסיום העונה שבארלו הוכיח את עצמו. בארלו הוא שחקן מצויין, אבל לא זו השאלה. השאלה היא אם מכבי זקוקה היתה לעוד קלעי אחד, או לריבאונדר ואיש חזק מתחת לסל. השאלה היא אם מכבי היתה זקוקה לארבעה שחקני חוץ ושני עושי־משחק, שאחד דוחף את השני.

לדעתי לא היתה למכבי ת"א בעונות האחרונות קבוצה מאוזנת. עם כל הכבוד לאנשים המקצוענים שם, שהם בלי ספק הטובים בארץ, הם אינם מצליחים להביא למכבי את שחקן החיזוק המתאים.

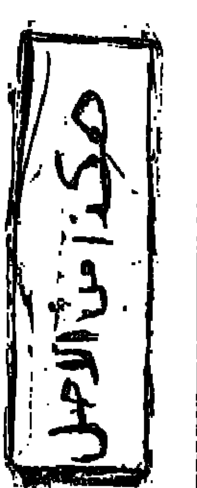
מה דעתך על ההצעה לרכוש את לאבן מרסר?

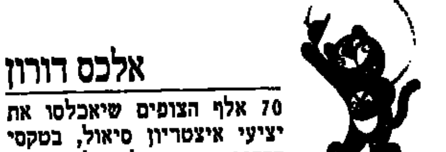
– ברור שאם מכבי תחתים את מרסר, כפי שפורסם בעתונים, היא תזכה לסנטר הטוב ביותר בארץ ומצד שני היא תחליש, משמעותית את הפועל ת"א, שתפסיד גם שחקן מתאזרח.

ואם כן – יש מקום גם לבארלו במכבי, כשחקן תיזוק שני בגביע אירופה.

– נכון, יהיה מקום לבארלו, אבל לא הייתי אומר שהוא השחקן הגדול ביותר שמכבי יכולה להרשות לעצמה לרכוש. ■

אלכס דורון

70 אלף הצופים שיאכלסו את יציעי איצטדיון סיאול, בטקסי הפתיחה והסיום של האולימפיאדה, יקבלו כנראה... אוזניות ועירות, לתירגום סימולטני ולהסברים, בכמה שפות, למה שיתרחש על כר הדשא. תהיה זו הפעם הראשונה בהסטוריה האולימפית שיונהג תרגום סימולטני לקהל הרחב, בטקסים ענקיים ממין זה.

המארגנים, בעלי התועדה הטכנולוגית המפותחת, מסרו כי התרגום באוזניות יהיה לאנגלית, צרפתית, גרמנית ויפאנית, אך יתכן שלעוד שפות. תוכנית הטקסים כוללת ריקודים, מוסיקה ומופע ראווה מיוחד, והם ארוכים מדי לקהל שאיננו דובר את השפה הקוריאית. לא רק הודעות הכרוז, אלא גם המופע עצמו, מחייב הסברים ולכן יש צורך בתירגום.

בנוסף לכך גייסו הקוריאנים 5000 איש לעבודות תירגום לאנגלית, צרפתית, גרמנית, יפאנית, סינית, רוסית, ספרדית וערבית. הצורך בכל כך הרבה מתרגמים הוא נובע מהמסקנות שהסיקו בסיאול ממשחקי אסיה שנערכו שם לפני שנתיים ושימשו חזרה כללית לאולימפיארה.

נשיא הועד האולימפי הבינלאומי, חואן אנטוניו סמרנש (משמאל), בשבוע שעבר בסיאול, בחברת פארק סה־איק, ראש הועדה המארגנת של האולימפיאדה, שהציג לפניו את הלפיד האולימפי, שייצא לדרכו ב־23 באוגוסט. באותו יום הוא יודלק על שרידי מקדש הרה, באולימפיה, יוטס לקוריאה ויחל משם מסע של 4163 ק"מ ב־61 ערים בקוריאה, בידי 21 אלף רצים, שהאחרון בהם יביא אותו לטקס הפתיחה ב־17 בספטמבר.

תירגום סימולטני ל־70 אלף איש

זה החידוש הטכנולוגי הצפוי בטקסי הפתיחה והנעילה של האולימפיאדה, שאמורה להיות הגדולה ביותר בהסטוריה ■ "סוכל ניסיון לחטוף את נשיא הועד האולימפי הבינלאומי"

טפסי הרשמה שמיים, של כ־11 אלף ספורטאים מ־125 מדינות, נתקבלו עד סוף השבוע שעבר בוועדה המארגנת של האולימפיארה – וכבר מנתון זה עולה כי זו עומדת להיות האולימפיארה הגדולה ביותר אי פעם.

הגדולה ביותר

הוועדה המארגנת מסרה כי נרשמו 10,626 ספורטאים ו־4,266 מלווים, מאמנים ואחרים.

באולימפיארת מינכן 1972, שהיא על פי התירשומת, הגדולה ביותר עד כה, השתתפו 7,820 ספורטאים. בלוס־אנג'לס השתתפו 140 מדינות, עם 7,078 ספורטאים.

בסיאול יתמודדו הספורטאים על 237 מדליות זהב, ב־23 ענפים, לעומת 223 מדליות ב־21 ענפים בלוס־אנג'לס. הענפים החדשים יהיו טניס וטניס־שולחן. ככר עתה, כפי שכבר נמסר ב"מעריב־ספורט", ברור כי טורניר הטניס יהיה אחד הלהיטים ומכחינת היקפו והשמות שיככבו בו, יתחרה בווימבלדון, "מכה של הספורט הלבן".

הקוריאנים מצפים ל־161 מדינות שישתתפו במשחקים. עד כה ידוע להם שהמחרימות יהיו רק צפון קוריאה, קובה, אתיופיה, אלבניה, ניקרגואה ואיי סיישל.

הפגנות מחאה

יחידות למלחמה בטירור והפגנות אלימות, של משטרת סיאול, פעלו בסוף השבוע באכזריות רבה נגד הפגנת מחאה של כ־100 סטודנטים שמאלנים, שתבעו לקיים את האולימפיארה בשיתוף פעולה עם צפון קוריאה. ההפגנה נערכה ליד מלון שבו התגורר נשיא הועד האולימפי הבינלאומי חואן אנטוניו סמרנש, שהגיע לסיאול לבדוק את המיתקנים החדשים שבנייתם הושלמה.

ההפגנה הסוערת נערכה תחת הסיסמה: "ארגנו אולימפיארה מאוחדת". קרוב לוודאי שהיא נערכה בהשראה ובמימון של צפון קוריאה שאיננה פוסקת לנהל תעמולה נגד סיאול בעניין הזה. סוכנות הידיעות הרשמית של קוריאה מסרה כי המפגינים התכוונו לחטוף את סמרנש. אלא שלמידע זה לא ניתן אישור ממקורות אחרים.

התביעה שצפון קוריאה תשתתף בארגון האולימפיארה נשמעת באחרונה מכיוונים שונים גם בדרום קוריאה, החוששת ממעשי טירור וחתרנות של הצפוניים במהלך המשחקים. סמרנש הודיע כשבוע שעבר שהצפוניים לא יכולים להיות שותפים מלאים באירוח המשחקים, רק בארגון חמישה אירועים, כהצעת פשרה של הועד האולימפי הבינלאומי. יחד עם זאת הדלת להשתתפותם פתוחה, עד לרגע האחרון. ■

רגע הסטורי
האלוף הראשון

האלוף האולימפי הראשון של העת החדשה, היה האמריקני ג'יימס ברנדון קונולי, בן למשפחה אירית ענייה מדרום בוסטון. השכלה רכש בעצמו, לא בבית־ספר, אך בגיל 27 נתקבל לאוניברסיטת הארווארד היוקרתית. אותו זמן קרא על ההחלטה לחדש את האולימפיארה. הוא היה אז אלוף ארה"ב בקפיצה משולשת. שיא העולם עמד על 15.25 מטר (של דניאל שאנאהאן).

קונולי החליט שעליו להשתתף במשחקי אתונה, אך כשביקש היתר להיעדר מהלימודים, נענה בסירוב מדיקן האוניברסיטה. נפגע מהיחס אליו, עזב בטריקת דלת את הארווארד ויצא עם עוד עשרה אתלטים אמריקניים ומאמן, באניה לנאפולי. כשירד לחוף, לאחר 16 יום וחצי, גילה שארנקו וכל כספו, נגנב. החבורה המשיכה ברכבת ולאתונה הגיעה ב־5 באפריל, ב־9 בערב. על־פי מידע מוקדם נותרו להם 12 יום להכנות ולהתאקלמות, אבל בבואם גילו להפתעתם שהיוונים משתמשים בלוח שנה שונה והאולימפיארה עומדת להיפתח למחרת. עובדה זו לא מנעה מהם להשתתף בתגיגות שנערכו כל הלילה באתונה.

למחרת ב־2 אחה"צ, נפתחה האולימפיארה המודרנית. קונולי היה האחרון מבין עשרה קופצים מחמש מדינות. ההישג הטוב ביותר עד לתורו, היה של הצרפתי אלכסנדר טופרה (12.70 מטר). קונולי הטיל את כובעו, מטר רחוק יותר מקפיצתו של טופרה – וקפץ. היוונים שעקבו אחריו שאגו בהתלהבות: "ניקה, ניקה" (נצחון).

ג'יימס קונולי היה בכך לאלוף האולימפי המודרני הראשון, 1527 שנה אחרי המתאגרף בארטסראטס מארמניה, האלוף האחרון באולימפיארה הקדומה (369 לספירה).

למעשה קבע קונולי את הישגו (13.71) בקפיצה מוזרה, של שתי פסיעות בלבד, במקום שלוש. אבל היא אושרה אז.

לימים, נעשה קונולי עתונאי מפורסם וכתב צבאי. פירסם 25 ספרים ו־200 סיפורים קצרים. אוניברסיטת הארווארד הציעה לו תואר לשם כבוד, אך הוא סירב – זכר לסירוב העיקש והמעליב של מנהליה ב־1896... הוא מת ב־30 בינואר 1957, בגיל 88.

ג'יימס קונולי - המנצח האולימפי הראשון אחרי 1527 שנה.

3 נקודות ברוריה ביגמן

השופט הוטל למים ורק זליגנו הלבנה

עתה אפשר לגלות: שופט הכדורסל, דוד דגן, לא שבע נחת, ואף הציג "פרצוף חמוץ" בנסיעתו האחרונה לחו"ל, עם נבחרת הנשים של ישראל, שהשתתפה בחצי גמר אליפות אירופה, בקאטנזארו, איטליה.

במסיבת הסיום של הטורניר, על שפת בריכת המלון בו שוכנו הנבחרות, הכינו הכדורסלניות מישראל הפתעה לשופט הבינלאומי הבכיר. הוא הגיע למסיבה ענוב ומחויט בחליפה לבנה, כמו חתן. הבנות, שנהגו אחרי כל משחק להטיל לבריכה את חברי המשלחת, החליטו שלא לפסוח גם על השופט, אלא שהוא היה משוכנע שבגדיו הצחורים ירתיעו את השחקניות, ברגע האחרון.

כשהבחין שכל ישראלי ששהה שם, מצא עצמו במים, מיד לאחר שקם מכסאו – התעכב דגן ולא ניגש לקבל את מדלית הטורניר. אלא שהעיכוב לא עזר לו. השחקניות "לכדו" אותו והשליכוהו למי הבריכה, בבגדיו.

כשיצא מהמים, רטוב וקפוא עד לשר עצמותיו, נאלץ להמתין שעה, עד ששב למלונו. הכדורסלניות העליזות והמאמנים מרק זלצר ויעל פיקרש, מיהרו לחדריהם. אבל דגן הבחין שרק שניים מהחבורה לא שיקשקו במים: ראש המשלחת יעקב מנקין והפיזיותראפיסטית ורדה שגיב. עד היום הוא תוהה במה שפר חלקם...

שופט דוד דגן. שניים נחלצו מהמרחץ

תוצאה לא רעה...

קלעית ואם קירשנר. תוצאה לא רעה

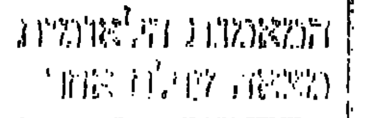
מו"ט לקלעית האקרת חיה קירשנר־בלום מירושלים, בעבר אלופת ישראל ומחזיקת השיא, לרגל הולדת בתה ענת, אחות לאיל (4 וחצי) ואלון (שנתיים ו־7 חודשים).

שלושה שבועות בלבד לאחר הלידה, חזרה הקלעית למיטווח והשתתפה בתחרות ליגה, יחד עם בעלה, הקלע יורם קירשנר ועמית יורם ישראלי. שלושתם חברי הפועל קרית־אונו, המדורגת במרכז הטבלה בליגה הלאומית בקליעה.

לתחרות התייצבה חיה למרותה שלא התאמנה זמן רב. הסיבה: המיטווח בירושלים נהרס. כהתחשב בעובדה שבכל תקופת ההריון לא אחזה באקדח, וזמן ההתאוששות מהלידה היה קצר – הרי שהתוצאה שקבעה, 543 נקודות מ־600 אפשריות, איננה רעה כלל ועיקר.

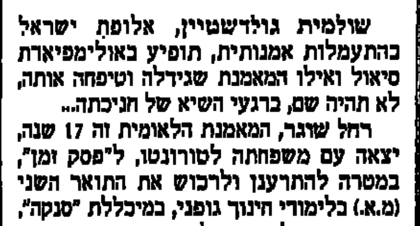
חזרה למיטווח אחרי 3 שבועות מהלידה (בתצלום עם ילדיה) (צילומים: יוסי זמיר, סקופ 80)

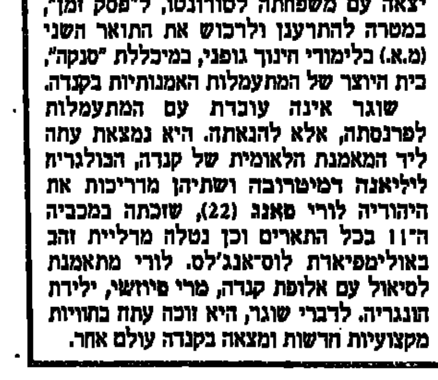

המאמנת הלאומית מצאה עולם אחר

מאמנת שוגר. מתרננת בקנדה (צילם: עדי אבישי)

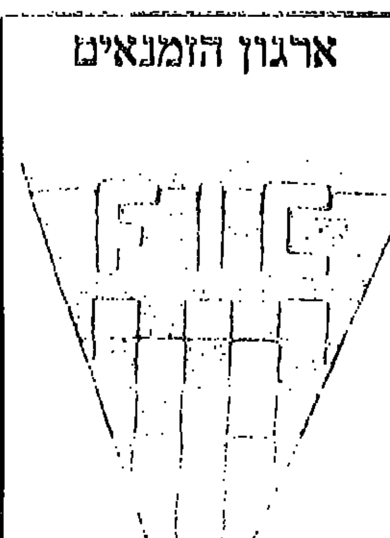

שולמית גולדשטיין, אלופת ישראל בהתעמלות אמנותית, תופיע באולימפיארת סיאול ואילו המאמנת שגידלה וטיפחה אותה, לא תהיה שם, ברגעי השיא של חניכתה...

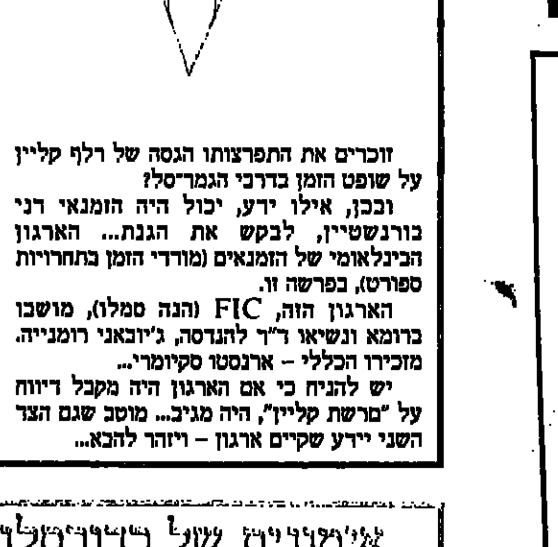
רחל שוגר, המאמנת הלאומית זה 17 שנה, יצאה עם משפחתה לטורונטו, ל"פסק זמן", במטרה להתרענן ולרכוש את התואר השני (מ.א.) בלימודי חינוך גופני, במיכללת "סנקה", בית היוצר של המתעמלות האמנותיות בקנדה.

שוגר אינה עובדת עם המתעמלות לפרנסתה, אלא להנאתה. היא נמצאת עתה ליד המאמנת הלאומית של קנדה, הבולגריה ליליאנה דמיטרובה ושתיהן מדריכות את היהודיה לורי פאנג (22), שזכתה במכביה ה־11 בכל התארים וכן נטלה מדליית זהב באולימפיארת לוס־אנג'לס. לורי מתאמנת לסיאול עם אלופת קנדה, מרי פיוזשי, ילידת הונגריה. לדברי שוגר, היא זוכה עתה בחוויות מקצועיות חדשות ומצאה בקנדה עולם אחר.

ארגון הזמנאים

זוכרים את התפרצותו הגסה של רלף קליין על שופט הזמן בדרבי הגמר־סל?

ובכן, אילו ידע, יכול היה הזמנאי דני בורנשטיין, לבקש את הגנת... הארגון הבינלאומי של הזמנאים (מודדי הזמן בתחרויות ספורט), בפרשה זו.

הארגון הזה, FIC (הנה סמלו), מושבו ברומא ונשיאו ד"ר להנדסה, ג'יובאני רומנייה. מזכירו הכללי – ארנסטו סקיומרי...

יש להניח כי אם הארגון היה מקבל דיווח על "פרשת קליין", היה מגיב... מוטב שגם הצד השני יידע שקיים ארגון – ויזהר להבא...

אימונית של כדורסלנים -- כמתנה לסייפים

הסייף הישראלי יליד בריה"מ גרגורי גרוס ומאמן הנבחרת, אליעזר ארירים, אף הוא משם, עדיין מתרגשים מן החוויה המיוחדת שזומנה להם, מיד אחר תחרויות גביע העולם, בבון.

ברכבת לנמל התעופה בפראנקפורט התיישב לידם אלכסנדר רומאנקוב, אלוף העולם, שעשה דרכו לרומא, לתחרות המאסטרס. האלוף העולמי, ניהל שיחה ערה, ברוסית כמובן, עם שני הישראלים וקיבל מהם את סמל חגיגות 40 שנה לישראל. בתמורה העניק לראש משלחת הסייפים, דני איילון, אימונית של ברית־המועצות. אחר כך התברר כי על־פי מידותיה היא מתאימה יותר לכדורסלנים של שני מטר פלוס..

הסייפים סיפרו כי פגשו גם את ההונגרי רוברט גאטאי, עשירי בעולם, בן לאב יהודי, שהכריז כי ברצונו להשתתף בתחרות הבינלאומית הקרובה ע"ש אנדריי שפיצר ז"ל, מחללי מינכן.

"הולך חזק על הכדור"

המורל לחיקוי של רמי ארמה הוא אלי כהן. "אלי עשה צעד גדול בתקופה האחרונה. הוא היה שחקן שהתקשורת אף פעם לא העריכה. תמיד קטלו אותו על המשחק הקשוח שלו ולא הבינו עד כמה הוא תורם להפועל ת"א.

"כתור שחקן תמיד הערכתי אותו. ידעתי שיגיע הזמן שבו הוא יוכיח לכולם מה הוא יודע באמת. השנה זה בלט במיוחד. היתה לו עונה מצויינת וכל הקבוצה נהנתה מזה. אישית, אני חושב שאני דומה לו בסיגנון המשחק. אני לא מפחד לתקל אף שחקן בארץ. נכנס לתיקולים חריפים והולך חזק על הכדור".

קובי שם טוב

לפני שנתיים בדיוק, במחזור הנעילה של הליגה הלאומית, אירחה הפועל ת"א את מכבי חיפה למשחק מכריע, אותו משחק שעד היום לא נרגעים ממנו – לא בת"א ולא בחיפה. רמי ארמה ראה את המשחק הזה ממרומי יציע 2 בבלומפילד. כשכבש גילי לנדאו את השער המדובר ביותר בעשור, השתולל רמי כמו אוהד אמיתי.

באותה עונה, '86/85, שיחק ארמה בהפועל ירושלים. עבר לשם מהמחזור ה־15, והיה מאז חלק מהמושבה התל־אביבית בבירה. נציגות רחבה, שכללה גם את ג'ימי טורק, אריה בז'רנו ומאיר נחמיאס. בסיום העונה, אמור היה רמי לחזור להפועל ת"א. מהיציע ראה את האלופה, מבקש להאמין שיהיה לו מקום בסגל המצליח הזה, בעונה הבאה. ניסה להיות אופטימי, אבל גם ריאלי. כחלק מנסיונו להבטיח את עתידו, אפילו מילא טפסים כדי להתקבל למיכללה בארה"ב, במטרה להשאיר לעצמו אופציה להיכנס לליגת האולמות.

אך התקוה הגיעה דווקא מכיוון אלי כהן. וועדת המשמעת של ההתאחדות לכדורגל פסקה לכהן בסיום העונה ההיא עונש הרחקה משישה משחקים ובהרכב הקבוצה נוצר חור, שאליו חתר רמי להיכנס. היה ברור לו, שאין שום אפשרות לרחוק את אלי כהן החוצה, אבל נקודת המוצא של ארמה היתה – אם אהיה טוב בשישה המשחקים הללו, כשאלי יחזור ימצאו לי כבר תפקיד.

זווית שנייה

וכך בדיוק היה. דוביד שוויצר, שילב אותו בהרכב מתחילת העונה וכמו שצפה רמי עצמו, היכולת שלו השאירה אותו בין ה־11, גם כשאלי כהן חזר. אבל אז נפתחה לו חזית מכיוון בלתי צפוי: שרירי הבטן והמפשעה החלו להציק לו. סבל בשקט, מתאמץ לשמור על המקום בהרכב, סופג זריקות כזו אחר זו, אבל לקראת סיום העונה כבר לא יכול היה למשוך יותר.

את פתיחת העונה האחרונה החמיץ כשל אותה פציעה. עדיין לא הספיק לחזור לכושר משחק ואת שני המחזורים הראשונים החמיץ. ואז, כמו כתסריט מוכן מראש, הגיע המשחק נגד בית"ר ירושלים ושניאור פנה אליו והודיע לו שהוא מייעד אותו לשמור על אורי מלמיליאן.

רמי: "זו היתה ההזדמנות שלי. היה לי יתרון אחד, בזכות העובדה ששיחקתי שנה אחת בהפועל ירושלים. יצא לי כבר לשמור על אורי בדרבי ירושלמי. הפסדנו אז 1–0, אבל הייתי טוב ואפילו מלמיליאן עצמו אמר בסיום המשחק, ששמרתי עליו בצורה הוגנת. זה נתן לי את הביטחון לקראת המשימה הזו אצל שניאור".

מאז נעשה ארמה לחלק מהרכב הפועל ת"א. אפילו בואו של משה סיני, לאחר פתיחת העונה, לא החזירה אותו לספסל. על השילוב הזה, עם סיני ואלי כהן, מרשה לעצמו רמי לומר: "אנחנו חוליית הקישור הכי טובה בארץ. סיני ואלי בכושר מצויין והעובדה שאני משחק לידם, רק עוזרת לי להיות טוב. בתחילת העונה עבדנו קשה, כי ידענו שסיני חסר לנו. היינו חייבים להשקיע כפול ואמנם הקבוצה רצה טוב. כשסיני עמד לחזור, העיתונות לא היתה לטוכתו. דיברו על כך שהוא יפר את האיזון בסגל. אני שמח שזה לא קרה. בקבוצה לא חשנו ככה. ידענו שאנחנו זקוקים לו. אולי רצנו יפה קודם, אבל היה חסר לנו הברק שסיני יכול לתת. כשהוא הגיע, היינו לקבוצה מושלמת. יש לנו גם גב מעולה מהספסל. אם שחקן כמו רפי שמואל יכול לעלות במחצית השניה ולגמור את המשחק נגד באר־שבע, משחק של אליפות, אז זה ההבדל שבינינו לבין קבוצות אחרות".

הנפילה כבר היתה

– בעצם, יש להפועל ת"א בסיס רציני להיות קבוצת צמרת, גם בשנים הבאות. רק שלא תהיה לכם נפילה כמו שהיתה לבית"ר ירושלים, או למכבי חיפה.

"לא יכולה להיות לנו כזו נפילה. הנפילה כבר היתה, אחרי העונה ההיא של האליפות. כי אנחנו כמעט עם אותו סגל, כמו מאז. חוץ מזה, הביאו לנו מאמן קליבר, שלמה שרף. עכשיו זו קבוצה להרבה שנים, שתרוץ חזק בצמרת. אני מסכים עם מה שאמר סיני, שעד סוף שנות ה־80 אנחנו מסוגלים לקחת לפחות עוד שתי אליפויות".

בשבוע שעבר, בחצי גמר הגביע נגד מכבי נתניה. עקבתי אחרי ארמה. זו לא תהיה הגזמה להגיד שבמהלך 120 דקות, הוא לא עשה אף טעות. למען ההגינות, צריך רק לציין שרמי גם לא לוקח סיכונים גדולים מדי במשחק. כשהוא מחלץ כדור מהיריב, הוא זקוק בערך לחמש שניות כדי להעבירו קדימה לאלי כהן, או למשה סיני. אם שניהם סגורים, הכתובת היא בן שטרית. במקרים אחרים, הוא מרים בחזרה לרחבה כדורים שהגנת היריב הודפת. גם את בעיטת ה־11 בסיום, הראשונה שלו בכל הקריירה, ביצע בצורה מושלמת. זה מה שנקרא בורג. שלא לדבר על ההגדרה השחוקה – שחקן אפור.

– אתה לא לוקח הרבה סיכונים במשחק שלך.

"אלה ההוראות שאני מקבל. לחלץ כדורים וליצור מהם התקפות מתפרצות. אני יכול לשחק מתוחכם. כנוער הייתי קשר התקפי. הבקעתי הרבה שערים, אבל עכשיו אני לא מחפש את זה. אני חלק ממערך קבוצתי וממלא את התפקיד שלי. זה לא אומר שאני לא יכול להבקיע: לפני שבועיים, בגביע נגד בית"ר ת"א, קיבלתי כדור ברחבה, עברתי שחקן והבקעתי שער חשוב. אם צריך, אני יודע את העבודה. שניאור תמיד אומר לי לנסות לברוח מהשחקן שאני שומר עליו ולעזור כמה שיותר להתקפה. זה בדיוק מה שאני עושה".

– אתה אוהב את התפקיד?

"שאלה לא טובה. אני עושה מה שאומרים לי. מקצוען. התפקיד מתאים לאופי שלי. אני חזק פיסית ויכול להסתדר עם כל שחקן בארץ. חוץ מזה, אני חושב שאני גם הוגן. שחקנים שאני שומר עליהם לא מתלוננים. אפשר לשמור מישהו מבלי להיות ברוטאלי. זו הפרנסה שלי, כמו גם של אחרים. אני מקווה שאף אחד לא יפצע אותי, כמו שאני לא רוצה לעשות את זה לאף אחד".

"כותן לכל החיים"

– בתור מקצוען, שהכדורגל זו הפרנסה לו, היית יכול לשחק במכבי ת"א?

"התשובה המיידית היא כן. אני לא פוסל אפשרות כזו אם תעלה. אבל כרגע אני לא רואה שום סיטואציה בה אני יכול לשחק במכבי ת"א".

– למה לא. הצרות הכספיות של בית ברנר יגרמו כנראה למכירה של כמה שחקנים, כדי לכסות את הגרעונות. מה תעשה אם מחליטים למכור אותך?

"אם ימכרו אותי, אני בטוח שיהיה לי שוק טוב. חוץ מזה, בלי להשתחצן, אותי לא ימכרו. אני אחד השחקנים שמזוהים בצורה הבולטת ביותר עם הפועל ת"א. אני גם אוהד שרוף של הקבוצה הזו, כולל הכדורסל. אבל אם נחזור לרגע לעניין מכבי ת"א, אז יש לי שם כמה חברים טובים. שמעונוב למשל, הוא ידיד טוב שלי. אחרי ה־10–0 הלכתי לבקר אותו. הוא גר יחד עם מיקי כהן. הוא היה שבור. אני לא מקנא בשחקנים שהשתתפו במשחק ההוא. לא משנה מה הסיבות שהביאו לתוצאה הזו, זה כתם גדול לכל החיים. פעם היתה יריבות גדולה יותר בין הפועל למכבי. היתה ממש שינאה בין המועדונים. היום זו יותר יריבות ספורטיבית. בהזדמנות זו אני רוצה להכהיר משהו שאמרתי עליהם. צוטטתי באיזה מקום כאילו מכבי מתים מקינאה על הפועל ת"א. מישהו הוציא את הדברים שלי מהקשרם ואני מקווה שאף אחד שם במכבי לא נפגע מהדברים".

– נחזור להפועל. כבר הרבה זמן שאתם משחקים בעצם בהתנדבות. תראו מזה כסף?

"אני מקווה שכן. אני יכול היום להגיד שזו האליפות הכי קשה שהפועל ת"א לקחה כבר הרבה זמן. היתה לנו קבוצה, אבל לא היה ניהול. זו תופעה באמת בלתי מוסברת. שחקנים משחקים למרות שחייבים להם אלפי דולרים. היו תקופות שחשבנו לשבות. לא להתאמן, לא לשחק, אבל בסופו של דבר התגברנו. גם לפני חצי הגמר האחרון חשבנו שאולי לא נעלה בכלל עם סמל של הפועל ת"א על החולצות, אבל גם אז ויתרנו. וברגע שאתה עולה על המגרש אתה לא מכיר אף אחד. לא מעניין אותך לא כסף ולא הנהלה, משחקים כדי לנצח וזה מה שעשינו. יש רק אחד שמגיעה לו הערכה מיוחדת, זה המנהל שלנו, גדי תבור, שעושה מעל ומעבר".

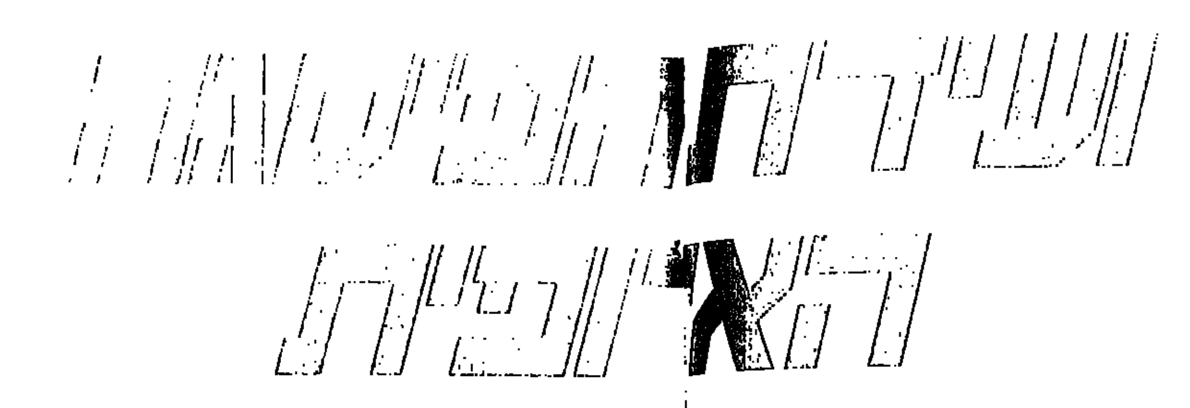
– מה השאיפות להמשך הקריירה?

"כמו כל שחקן, אני מקווה להגיע לנבחרת. צמד המאמנים עכשיו הם שניאור וגרונדמן. אצל שניהם כבר שיחקתי והם נותנים בי אמון. אני מקווה שאהיה ראוי לקבל הזמנה לסגל נבחרת ישראל". ■

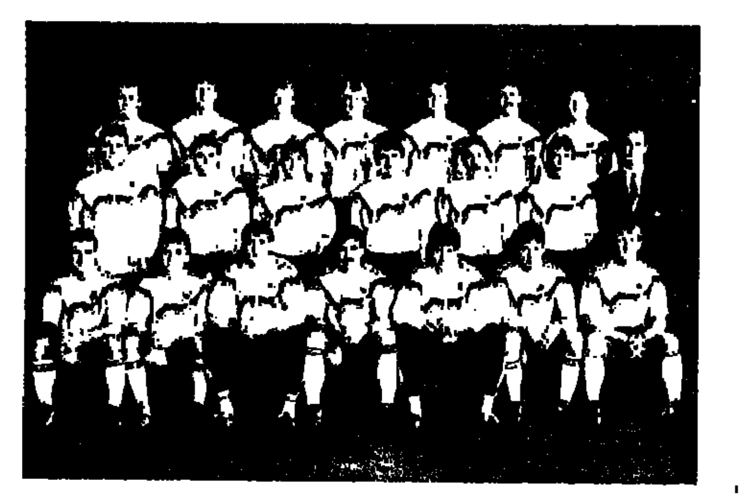
צריך מזל להיוולד לקבוצה הנכונה

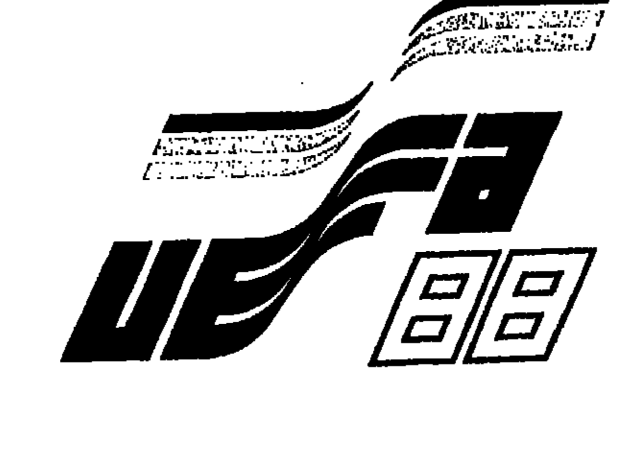
רמי ארמה הוא הפועל ת"א. פרט ל־15 מחזורים בהפועל ירושלים, בעונת '86/85, על תקן של מושאל, הוא שיחק רק בהפועל ת"א. החל מקבוצות הילדים, הנערים והנוער. שני השמות הבולטים ביותר בשנתון שלו, הם אייל אקשטיין ומוקי לוי. על אקשטיין אמרו שיהיה יוהאן קרוייף הישראלי וכבר בגיל 16 הוא שיחק בקבוצת הבוגרים. עם מוקי לוי כבר היו יותר צנועים והישוו אותו רק לאורי מלמיליאן. הוא בקושי הגיע לבוגרים. רק על ארמה לא אמרו שום דבר. זה לא הפריע לו להישאר בחיים, לראות איך הקריירה של שני הכישרונות האלה נגמרת בבית ולהיות היום שחקן מפתח בהפועל ת"א. הסבלנות לפעמים משתלמת.

ארמה: "אני היום בן 25 וכבר יש לי שתי אליפויות וגביע אחד (הדברים נאמרו לפני הגמר, השבוע). יש שחקנים שעוד מעט פורשים ואין להם אפילו תואר אחד. זה הכל עניין של מזל, להיוולד בקבוצה הנכונה, שרצה בצמרת".

דנמרק

מערב־גרמניה

אנגליה

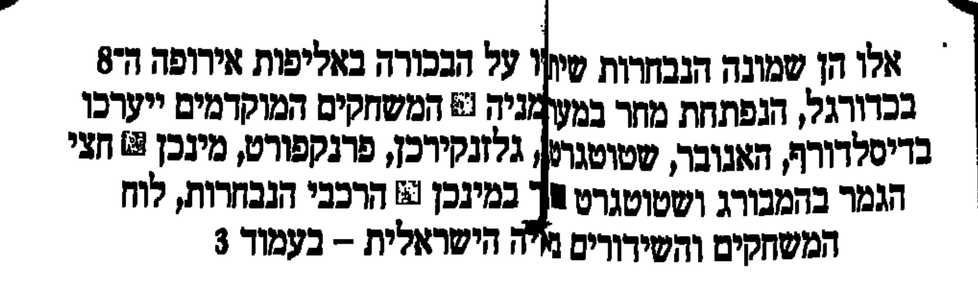

ספרד

Berni

הולנד

איטליה

אירי

אלו הן שמונה הנבחרות שי[illegible] על הבכורה באליפות אירופה ה־8
בכדורגל, הנפתחת מחר במע[illegible]מניה ◼ המשחקים המוקדמים ייערכו
בדיסלדורף, האנובר, שטוטגר[illegible], גלזנקירכן, פרנקפורט, מינכן ◼ חצי
הגמר בהמבורג ושטוטגרט ◼[illegible] במינכן ◼ הרכבי הנבחרות, לוח
המשחקים והשידורים ב[illegible]ה הישראלית – בעמוד 3

ברה"מ

באוירה של הפנינג ססגוני ועליז הוענקו בתחילת השבוע הפרסים הרבים לאלופי ליגת הילדים בכדורסל, באירוע שאירגנו בחולון "מעריב", "נפשונית" ו"טל־גל" ■ תחילתה של מסורת

התפאורה היתה ססגונית והאוירה חגיגית, עליזה, משוחררת – ב"אירוע השנה" של אלופות ליגת הילדים בכדורסל ל־1988, שנערך בתחילת השבוע בקאנטרי־קלאב היפהפה "נפשונית", בקרית בן־גוריון בחולון. נציגי 81 קבוצות – האלופות של הילדים והילדות וגם אלו שנאבקו כהן על הבכורה ודורגו לבסוף במקומות 2 ו־3 – מהמחוז הצפוני ביותר, גליל עליון ועד לדרומי, הנגב, באו לטקס הענקת הפרסים, שאורגן בידי "מעריב" ובשיתוף עם חברת "טל־גל" יבואנית מוצרי "ספולדינג" בישראל והמארחים מ"נפשונית".

היו שם נציגי קבוצות שלא הפסידו אף לא במשחק אחד במהלך כל העונה שלהן (ביניהן מכבי טבריה 16 נצחונות; הפועל יזרעאל/עפולה, 22; מגידו־שומריה 20; גבעת־חיים מאוחד, 14; אליצור מ.ס. נתניה 22; מכבי סביון כפר־סבא, 20; בית"ר ת"א, 22; הפועל אלון גבעתיים, 22, גפן שער הנגב, 18); היו שם בנות אליצור סלע ראשל"צ שהשיגו 14 נצחונות – והן גם היחידות שעברו את גבול ה־100, מבין "המין היפה"; היו שם אלופים שהוכתרו רק לאחר משחק שלישי מכריע עם הסגנית (מכבי ירושלים) וכאלו שרק הפרש של סל הכריע לזכותן (בנות שרות־ים).

היו שם ילדים שסיימו את השתתפותם בליגה זו, בגרו ועלו לנערים – לליגה שתופעל בעונה הקרובה במתכונת חדשה. והיו שם שחקנים שיוכלו לנסות ולהגן על כתרם עונה נוספת.

אורח הכבוד, יו"ר ועדת הספורט של הכנסת, ח"כ פנחס גולדשטיין, ציין בברכתו את היוזמה של "מעריב" בטיפוח ליגת הילדים, באמצעות מעקב צמוד אחר כל הנעשה בה במהלך העונה. כן נכחו יו"ר איגוד הכדורסל יורם אוברקוביץ', הגזבר גוני צחר, המזכ"ל אברהם זייף, חבר נשיאות האיגוד שלמה שפיגלמן, עוזרת־מאמן נבחרת הנשים, יעל פייקרש ועוזר מאמן נבחרת הנוער עופר חרותי. יצחק ליסמן, מנהל מחלקת הספורט בעיריית חולון, ברוך גלבוע מנהל "טל־גל", אבי בטלהיים, עורך מדור הספורט ב"מעריב", אלכס דורון, עורך "שבועספורט" ושלמה סלע, מנהל מחלקת המודעות והפירסום בעתון.

לפני טקס הענקת הפרסים הרבים (גביעים הרודים לאלופים, תעודות לסגניות, כדורי־סל צבעוניים ומערכות־חולצות), נערך משחק ראווה מיוחד במינו: מול קבוצת מכבי דרום ת"א, אלופת מחוז ת"א א' (19–3 בליגה), התייצבה תחילה נבחרת של כוכבים מקבוצות שונות בליגה ולאחר 12 דקות היתה התוצאה 30–18 למכבי דרום. אחר כך הופיעו מולה שחקני קבוצת הפועל גבעתיים, מחזיקת גביע הילדים ובתום 12 דקות נוספות היתה התוצאה 11–10 למחזיקי הגביע...

נבחרת הכוכבים כללה את דני וידיסלבסקי (גבעת שמואל), חיים יעקובוביץ', ניר ארמון ומני שחיבר (בית"ר ת"א), ארנון אמיר (מכבי טבריה), גיל לייבוביץ' ואלון דגן (הפועל חולון), אילן ברקוביץ', שי אורן ורון קליין (הפועל נהריה) ונועם אגמה (גבעת חיים).

בכיבוד קל, תצלום המוני למזכרת וברכה של נציג השחקנים, שי אורן מנהריה, נחתם האירוע, שבארגונו שיתפו פעולה אלי קושניר (מנחה) וצבי גלפרין מ"נפשונית" ודור שחם מ"מעריב".

מאבק על הכדור בין אלופת ת"א מכבי דרום ת"א (בכחול) ומחזיקי גביע המדינה, הפועל גבעתיים

ברוך גלבוע ("טל־גל"), הגביע ונציגי הפועל יזרעאל עפולה

ח"כ פנחס גולדשטיין מעניק את הגביע לנציגי עירו, כפר־סבא

שלמה שפיגלמן, חבר נשיאות האיגוד נתכבד בענקת הגביע לאלופים מנהריה

איייזאה תומאס. "מה שאני עושה הוא עושה לא פחות טוב"

אריק הניג

דטרויט פיסטונס סוף סוף בגמר הנ.ב.א.. רק לפני שנה באותה שעה ובאותו מקום, נשבר הלב למראה כוכביה הצעירים של דטרויט כשכשלו בגארדן הבוסטוני והחמיצו את העלייה לסידרת הגמר. אייזאה תומאס, מנהיג דטרויט, האיש שאיבד את הכדור הקריטי במשחק ההוא, לידיהם של לארי בירד ודי. ג'יי. "הירוקים", הסתובב עם "הצרה הזאת" בבטן, במשך שנה שלמה – עד ליום הנקם והשילם הפרטי שלו, שהגיע במשחק החמישי בגמר המזרח השנה, בשבוע שעבר באותו גארדן.

35 הנקודות שלו הוציאו את עגלת הפיסטונס מפיגור של 16 נקודות והקבוצה חזרה לביתה עם יתרון 2–3 כשהמשחק השישי והמכריע, אצלה ב"סילברדום" הגועש שבו כבר לא התקשתה לגבור על בוסטון ולעלות לגמר הקורץ, לראשונה מאז 31 שנה.

הכוכבים הגדולים של הוליווד, להקת הלייקרס עם מג'יק ושות', פוגשים בגמר, החל מאתמול לפנות בוקר, במכונית מתוצרת מישיגן, דגם 1988 – עם בוכנות מהירות וחזקות יותר מבעבר, שהם-הם סוד הצלחתה.

הסוד הגדול: בוי ג'ו

אדירן דנטלי מול קוין מקהייל מבוסטון. אתם רואים כאן את הגב שלו – כמו בוסטון

דנטלי בקליעה לסל. לעלייה לגמר הוא חיכה 12 שנה

אייזאה תומאס הוא המנהיג של הבוכנות מדטרויט; אדריאן דנטלי, "עושה הצרות" ליריבים – אבל ג'ו דומארס הוא הקלף המשוגע שלה, לסידרת הגמר עם האלופה, לוס אנג'לס לייקרס ■ את "נחת זרועו" טעמו כבר שיקאגו עם ג'ורדן ובוסטון עם לארי בירד ■ ראוי יותר מכל שחקן אחר בליגה הקשה בעולם, לתואר המחמיא "המשתפר הגדול" ■ טיפוס ייחודי

ממוצע של 35 נקודות בעונה ו־50 בסידרה נגד קליוולנד ל־27.4 נקודות בממוצע במשחקים מול דטרויט. וזה היה, כידוע, הסוף של שיקאגו.

"אני חדש בליגה, אבל יכול להרשות לעצמי לקבוע, כי זו המשימה הקשה ביותר לשחקן בנ.ב.א.", קבע דומארס לאחר שהצליח בשמירה על ג'ורדן. "שנייה אחת של ריפיון חושים – והוא קולע".

ג'ורדן עצמו פירגן לבוי ג'ו: "הם שמרו עלי בטיולים מאורגנים, אך הסיפור כולו שייך, בלי ספק, לדומארס. הוא היה גדול".

השמירה על ג'ורדן, הוציאה סוף־סוף את השחקן האנונימי מהאפלה בו שהה שלוש שנים. הוא הגיע לדטרויט ב־1985, כבחירה מספר 18 בסיבוב הראשון של הדרפט. בקולג' מקניז ממדינת לואיזיאנה, היה לו רקורד יוצא מהכלל: 26.4 נקודות למשחק בעונת השיא שלו, 1984 ובארבע שנותיו שם 22.5! אך מה

מספר 1, כבר הדגשנו כאן, הוא אייזאה תומאס, מין מג'יק, אבל כמהדורה נמוכה יותר. לידו אדריאן רנטלי, רק 1.95 – אך אחד מעושי הצרות הגדולים בליגה. היתר הם וויני ג'ונסון וריק מאהורן, ג'ון סאלי ודניס רודמן, הסוסים האציליים שהגיעו רק אשתקד לנ.ב.א. אך תקעו בה יתד לזמן רב. ביל ליימביר, הסנטר הלבן והענק, המשחק הרחק מהסל וגם קולע משם וג'יימס אדוארדס, הסנטר המחליף, שהגיע מפניקס בעקבות בעיות שהיו לו שם, נזקק לתקופת התאקלמות קצרה ונכנס לתלם, בדיוק בזמן. במשחקים מספר 3 ו־6, בסידרה האחרונה, היה ארוארדס אחד המצטיינים.

אבל מולם, אין ספק, שהשחקן שהפגין את השיפור הגדול ביותר ומי שעשה צער ענק קדימה, הוא ג'ו דומארס.

כך קורקע הנשר הגדול

מכירים את מייקל ג'ורדן?! – כן־כן, ההוא משיקאגו, שעושה כמעט ככל שעולה על רוחו ושאלת ה־64 אלף דולר היתה כידוע איך אפשר לעצור אותו? כשנראה היה שאיש לא יצליח לענות על שאלה זו, באה הסידרה הנפלאה של דטרויט מול שיקאגו, בשלב השני בפלייאוף – והנשר הגדול נחת. מי יירט אותו? אייזאה, דנטליי? – לא. ג'ו רומארס, הוא האיש שהוריד את "אלוהים" מהשמיים, יכול היה לעשות כשהגיע לקבוצה עם שחקני חוץ כאייזאה תומאטס וויני ג'ונסון, שמאוחר יותר הצטרף אליהם גם צלף כאדריאן דנטלי? – במקרה כזה לא נותר לדומארס אלא לעשות את העבודה השחורה שלו ולתת כבוד לכוכבים. כך הורו לו בדטרויט – והוא עשה ושתק, בידיעה שדנטלי ותומאס וגם ויני ג'ונסון, לא יהיו בכושר קליעה טוב לעד. לכן, כשידיהם אינן מאופסות, הוא היה שם, כדי לשנות כיוון: משחקן הגנה נפלא, לאוגר נקודות מעולה. ומי אם לא אייזאה תומאס, כיד הפירגון הטובה על אנשי הנ.ב.א. אמר עליו: "כל דבר שאני יכול לעשות, ג'ו יכול לעשות לא פחות טוב".

ברק בעיניים

תפקידו של דומארס, בדרך כלל, לשמור על שחקני החוץ של הקבוצות היריבות. אך כשנופלת בידיו דוזמנות, הוא ממהר לנצלה כדי לקלוע סלים. על תכונה זו שלו עמד במהלך הפלייאוף אשתקד, מאמנו צ'אק דיילי שהוסיף: "הוא כל כך נחמד וגם אלטרואיסט. תמיד יחפש מישהו כדי למסור לו, עד שבא לי לצעוק עליו: 'לך לבד לסל' או 'תעשה זאת, עם הברק הזה שלך בעיניים'".

אבל פני שהספיק דיילי להגיד ביל ליימביר, כא המשחק השביעי בגמר המזרח של 1987, ודומארס הלך לבדו, ועוד איך הלך, והיבול היה אז 35 נקודות לסלם הקליט של הירוקים. אבל זה לא עזר ודטרויט נוצחה בסיום 3–4, וראתה בעצב כיצד נוסעים הבוסטונים היהירים, פעם נוספת, להוליווד.

"זה כמו בריצת מרתון", אומר דומארס. "אתה מוביל 41 ק"מ וממש בקילומטר האחרון, עובר אותך יריבך ומנצח".

במקום לבכות על החלב שנשפך, החליטו רומארס וחבריו להפיק לקחים מן הנסיון המר – ולעשות זאת השנה. ואכן, העונה ראינו כבר אצל דטרויט קבוצה נמרצת וחזקה יותר ובעיקר מבוגרת יותר ומנוסה. השיפור הגדול ביותר חל אצל דומארס בן ה־25, המתנשא ל־1.87 מ'. מאזנו העונה היה 14.2 נקודות למשחק, 5 אסיסטים ו־2.5 ריבאונדים, בממוצע. האיש שבעבר לא הסב תשומת לב בשום מקום אליו הגיע, שלא לדבר על בקשת אוטוגראף והטררות מכל סוג אחר, שהם מנת חלקו של כל שחקן טוב בנ.ב.א. – בקיצור, השכן מהפינה' – נכנס העונה, ובעיקר בפלייאוף לפריים, כלומר למרכז העניין.

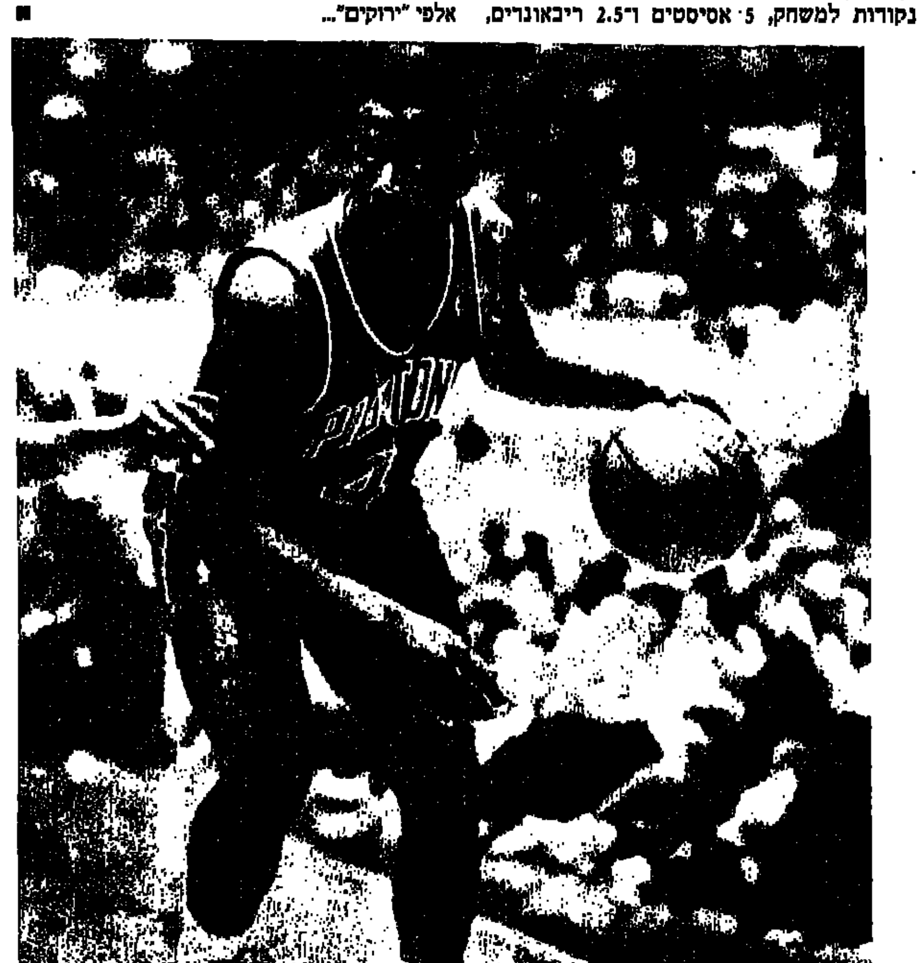
'יחס התקשורת

ולא בכדי, דווקא נגד שיקאגו, הצליח לשכור לכמה ימים את מיתוס ג'ורדן – ואחר־כך היה לאחד הגורמים המרכזיים של ההצלחה הגדולה ביותר בתולדות דטרויט, הנצחון על בוסטון והעלייה לגמר.

"יש משהו במשחק נגדם שגורם לך להתלהב ולרצות לנצח אותם בכל מחיר, בעיקר בגארדן האיום שלהם, שם לא ניצחנו חמש שנים", אמר אייזאה תומאס. דומראס עזר לידו ולשאר חבריו, לנצח שם פעמיים תוך שבוע. במשחק מספר 3, בדטרויט, השיג 29 נקודות והיה הכוכב ואילו בנצחון הגדול בבוסטון, השיג 18 נקודות והעתונאים פתחו במירדף אחריו.

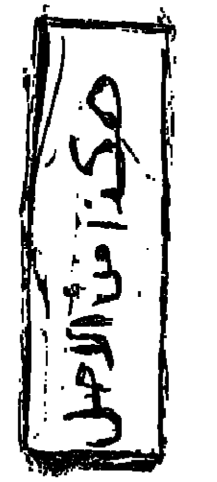
הוא מתקשה לעכל את השינוי שחל ביחס התקשורת אליו. "מה אני יכול להגיד לכם? – תכתבו מה שאתם רוצים, אני מאשר זאת...", אמר "בוי ג'ו".

דומארס איננו חותר להיות כוכב. עצם המשחק בליגה, מהווה עבורו את שיא השיאים. כשאחרים "מקטרים" על אימונים קשים, או על רצף משחקים מתיש – דומארס מחייך בציניות וחוזר לימי הקולג', כשבחופשות נהג להגיע לביתו שבלואיזיאנה, כדי לעבוד כפועל בבית חרושת. ולא קשה להבין מדוע הוא מחייך, שעה שחבריו מתלוננים על כך שמאמנם מחייבם להתייצב בבוקר לאימון מתיש, כשמחר צריכים להשכים קום ולעלות על המטוס הפרטי שרכש בעלית של הקבוצה, ביל דיוידסון – כדי לטוס ללוס אנג'לס, בוסטון או ניו־יורק, למשחקים שהם קרבות אדירים מול קארים או בירד ויואינג – כשבעד העבודה הזאת מקבלים מדי שנה כמה מאות אלפי "ירוקים"... ■

ג'ו דומארס. המפתח להצלחה

שישו שכטמן

תחזית למחזור 41 בטוטו

1. גרמניה – איטליה. למשחקי הפתיחה של אליפות העולם ואליפות אירופה יש מסורת של תיקו. איטליה נוצחה בשבת שעברה בידי וולס 0–1 "בחזרה הכללית" וגרמניה לא תפסיד בבית במשחק הפתיחה. 1, x מספיק.

2. דנמרק – ספרד. משחק מעניין בין שתי נבחרות עם משחק מהיר והתקפי. שתיהן הצליחו בגביע העולמי שאפו להצליח גם באליפות אירופה. משולש.

3. פרנקסטון – אסנדון. משחקים 3 – 8 בטופס השבוע הם מהליגה הראשונה של מדינת ויקטוריה באוסטרליה. המארחים ירדו השנה מהליגה הלאומית וינצחו את קבוצת מרכז הטבלה שסיימה שמינית בשנה שעברה.

4. מורולבארק – אלטונה־גייט. האורחים מובילים את הטבלה עם יחס שערים פנטסטי. שתי הקבוצות עלו השנה מהליגה השניה ובשנה שעברה סיימו כ־1–1. אלטונה־גייט עדיין ללא הפסד. 1, 2.

5. מורדיאלוק – דנדנונג. למי שזוכר את השמות מאשתקד, המארחים הם קבוצת "סט. מלבורן" ששינתה את שמה בתקווה שגם מזלה ישתנה. (כשנה שעברה סיימה במקום ה־11 בליגה). דנדנונג (נקודה בודדת בחודש האחרון) תפסיד עוד משחק. 1.

6. נונאוודינג – ברודמדוס. האורחים שירדו מהליגה הלאומית מתקשים להסתדר גם בליגה הראשונה. למארחים, עדיין ללא תיקו, רק נקודה אחת יותר. ננסה תיקו "סולו".

7. ריצ'מונד – אלביון. כמו במשחק הקודם, גם כאן צברה הקבוצה האורחת נקודה בודדת בחודש האחרון. גם המארחים (2 הפסדים, תיקו ונצחון) לא משהו מיוחד. משולש.

8. סאנבורי – ווסטגייט. לא צריך לחפש הפתעות גדולות מדי, אפילו באוסטרליה. כנראה שקבוצה שמשיגה שלוש נקודות ב־10 משחקים היא לא משהו מיוחד. 2.

9. נורת'פרת' – ספירווד. עברנו למערב אוסטרליה שם הקימו ליגה עילית ("סופר") בת 8 קבוצות ומעניקים (כמו אצלנו) 3 נקודות לנצחון. המארחת עלתה השנה מהליגה השניה ופוגשת קבוצה שהיתה פעם אלופה, אבל מאד לא מרשימה בשנתיים האחרונות. 1, x מספיק.

10. סורנטו – בייזווטר. גם במשחק זה המארחת עלתה מהליגה השניה. משחק פתוח (בייזווטר הפסידה בשבת 3–7!!) נסמן משולש בטוטו.

11. סטירלינג – פרת' איטליה. קבוצת אזורי ממערב אוסטרליה התאחדה עם שתי קבוצות מהליגה השניה והקבוצה החדשה נקראת פרת' איטליה. סטירלינג (לשעבר נקראה פרת' מזרח) עדיין ללא תיקו. עוד משולש.

12. אדלאייד – קרואטיה. שלושת המשחקים האחרונים בטופס הם מהליגה הראשונה של דרום אוסטרליה, שכבר שבועיים הופיעה בטופס שלנו. העולה החדשה מארחת את המובילה. נסמן "בזהירות" x, 2.

13. קמברלאנד – פרה הילס. בשבת שעברה הופסק משחקם של האורחים בגלל סופת גשם. שתי הקבוצות בתחתית וסיימו אשתקד ב־1–1. משולש.

14. פולניה – ליון גריינג. האורחים בכושר וכבר חודש שלא הפסידו. לפני שבועיים ניצחה פולניה את המובילה, קרואטיה 3–0. ליון "חטפה" רביעייה בבית בשבת, ו"תחטוף" השבת גם בחוץ... 2–0 לליון בשנה שעברה, ו־1 סולו במשחק האחרון בטופס.

משה אזולאי מהפועל טבריה חוגג את עליית קבוצתו ל"לאומית", בשבת שעברה (צילום: עדי אבישי)

ויקטוריה (ליגה ראשונה)
(לאחר 10 מחזורים)

.1	אלטונה־גייט	2–23	17
.2	פרנקסטון	10–17	14
.3	אלביון	8–10	12
.4	מורולבארק	14–19	11
.5	ריצ'מונד	19–15	11
.6	וורייבי	8–10	10
.7	אסנדון־סיטי	9– 9	10
.8	נונאוודינג	17–15	10
.9	מורדיאלוק	19–14	10
.10	ברוד־מדוס	14–14	9
.11	ווסט־גייט	13–12	9
.12	נוקס־סיטי	17–10	8
.13	דנדנונג	11– 5	6
.14	סאנבורי	20– 7	3

מערב אוסטרליה
(לאחר 9 מחזורים)

.1	אתונה	14–34	19
.2	סורנטו	17–13	16
.3	סטירלינג	14–16	15
.4	בייזווטר	22–15	14
.5	פרת'־איטליה	18–17	13
.6	קינגסווי	11–13	10
.7	ספירווד	15–12	9
.8	נורת' פרת'	22–13	6

דרום אוסטרליה
(אחרי 12 משחקים)

.1	קרואטיה	7–19	17
.2	הלאס	15–22	15
.3	בירקאלה	11–12	15
.4	סאליסבורי	12–16	14
.5	קמבלטאון	15–14	14
.6	אלדאייד	18–18	12
.7	פולניה*	17–19	11
.8	ליון גריינג'	21–20	10
.9	קמברלנד*	16–15	10
.10	מורבורי	15–11	9
.11	פרה הילס*	16–10	8
.12	וודביל	24–11	8

* משחק חסר

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

2	x	1	
		X	1
		X	2
	X		3
X			4
	X	X	5
X			6
		X	7
X	X		8
	X		9
		X	10
X	X		11
X		X	12
		X	13
	X		14

שלשות – / כפולים 4 / טורים 16

הפתעות

2	x	1	
X			1
X		X	2
X			3
X	X		4
	X		5
	X	X	6
		X	7
X		X	8
X	X		9
	X		10
X			11
X		X	12
		X	13
		X	14

שלשות – / כפולים 6 / טורים 64

הגיוני

2	x	1	
	X	X	1
	X	X	2
	X	X	3
		X	4
		X	5
	X	X	6
X		X	7
X			8
	X		9
X		X	10
X	X		11
	X		12
X		X	13
		X	14

שלשות – / כפולים 8 / טורים 256

לעשירים

2	x	1	
		X	1
X	X	X	2
X	X	X	3
	X		4
X	X	X	5
	X		6
		X	7
X			8
X			9
	X	X	10
	X	X	11
X	X		12
	X	X	13
		X	14

שלשות 3 / כפולים 4 / טורים 432

שיטה מצומצמת

משחק	שיטה מלאה (2 x 1)	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1
2	2,x,1	2	x	1	2	x	1	2	x	1
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
9	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1
10	2,x,1	x	1	2	1	2	x	2	x	1
11	2,x,1	1	2	x	2	1	2	2	x	1
12	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x
13	2,x,1	2	2	2	x	x	x	1	1	1
14	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1

שלשות 4 / כפולים 5 / טורים מלא [illegible] / טורים בשיטה המצומצמת [illegible]

עכשיו – ליוגוסלאוויה

מזכ"ל הפועל הביא הזמנה לאירוע בינלאומי של מקומות עבודה, במאי '89 ביוגוסלאוויה ■ הליגה למקומות עבודה בישראל תחרותית מדי. מחפשים דרכים לעשותה יותר עממית ■ היכונו לטורניר הארצי ■ מה קורה עם הנשים?

ציפורה צור מנעמ"ת מעניקה את גביע המקום הראשון לקפטן הקאנטרי קלאב מת"א. הקבוצה זכתה בבכורה בטורניר הכדורסל לנשים במסגרת הגביעים הארציים שנערך במכון וינגייט

רועי בן־נתן

מזכ"ל "הפועל" יצחק אופק, בד־יוניו במוסקווה על ספורט הפועלים, קיבל שם הזמנה לפסטיבל ספורט של מקומות עבודה, אשר ייערך במאי 1989 ביוגוסלוויה. זאת תהיה הפעם הראשונה שתתקבל הזמנה במישור זה והמיועדת לקבוצות ספורט ממקומות עבודה בישראל.

את האירוע מארגן מועדון הספורט פרטיזן ואמורים לקחת בו חלק כ־8000 ספורטאים מכל מדינות אירופה. תוכ־נית התחרויות כוללת 15 ענפי ספורט קבוצתיים ואישיים. מידע מפורט בנו־שא זה, לקבוצות הנוגעות בדבר, ימסר עם סיום משחקי הליגות.

עבר ועתיד

בראיון עם מנהל המחלקה הארצית לספורט במקומות עבודה, אבנר הוכר־מן ועם מנהל המחלקה כהפועל מחוז ת"א, נתן (אקלה) אקשטיין, הועלו כמה נושאים לסיכום שנת הפעילות '87/88 וגם מחשבות לקראת עונת הפעילות הבאה.

הספורט במקומות עבודה מקבל באחרונה אופי מאד אטרקטיבי. אם בעבר היה בו העיקר חדוות חיים, הנ־אה וכיף – שעוררו את ההשתתפות, הרי שכיום הנצחונות וגאוות ייצוג המפעל וההישגים, הם העיקר.

בעקבות מצב זה יש חושבים שה־ליגה למקומות עבודה נעשתה ליגה תחרותית מדי, ובה לוקחים חלק שחק־נים פעילים, על חשבון חובבים אמי־תיים, ספורטאים שאינם פעילים במ־סגרות של ליגות רשמיות. לא למענם הוקמה המסגרת, אלא לאלו שעוסקים בספורט עממי.

המצב הזה מעלה הרהורים לקראת העונה הבאה ולכן מוצע להקים כה לי־גות מקבילות, שבהן יקחו חלק "חוב־בים" אמיתיים, שאינם פעילים באגו־דות ספורט – כך שמקומות העבודה יוכלו לתת הזדמנות לכל המעוניין לעסוק בספורט, להנאה ולבריאות, לה־שתתף באופן פעיל בתחרותיות, שהן בעיקרן עממיות.

החל מעונת המשחקים '88/89 – וכדי לתת ביטוי ארצי למפעלים השו־נים, להם יש קבוצות בכל הארץ – יש בכוונתנו לקיים בעמק הירדן טורניר נבחרות ארצי.

זאת תהיה הזדמנות להגיע לרמה התחרותית הגבוהה ביותר, בין מפע־לים ארציים, כשנמטרה היא מרחיקת לכת: להקים מבין המצטיינים באירוע זה את הנבחרת המייצגת של מקומות העבודה בישראל.

מיבדקים רפואיים

בהחלטה שקיבלה הוועדה הארצית למקומות עבודה הומלץ לרכזי הספו־רט במפעלים, לחייב כל ספורטאי, לפ־ני תחילת שנת הפעילות, לעבור מי־ברקים רפואיים ארגומטריים.

הכוונה במבדקים אלו לתת מידע לכל ספורטאי על מצב בריאותו, כדר־גת מאמץ גבוהה. יש לציין, כי במידה שחוק הספורט יתקבל, נושא זה ייעשה לחובה תחוקתית.

גם המחלקה לספורט במקומות עבודה נתנה דעתה לנושא זה והחל מעונת המשחקים הקרובה, יחוייב כל ספורטאי מגל 35 ומעלה בבדיקות אלו, כתנאי להוצאת כרטיס ליגה.

ספורט נשים

כהפועל מחוז ת"א משתתפות עתה 6 קבוצות נשים בענף הכדורסל. אלו הן הספורטאיות היחידות שמשתתפות במסגרת הספורט במקומות עבודה בי־שראל. אנו קוראים כזה למנהלי המ־פעלים, לרכזי הספורט ולעובדות, לתת תשומת־לב רבה יותר, לעודד, ליזום ולתמוך כהשתתפות רבה יותר של קבוצות ספורט נשים.

בכוונתנו להכניס למסגרת ספורט הנשים במקומות העבודה, ענף חדש – "הקפות־סל" – שמאפשר השתתפות רבה לכל וללא כל מיומנות.

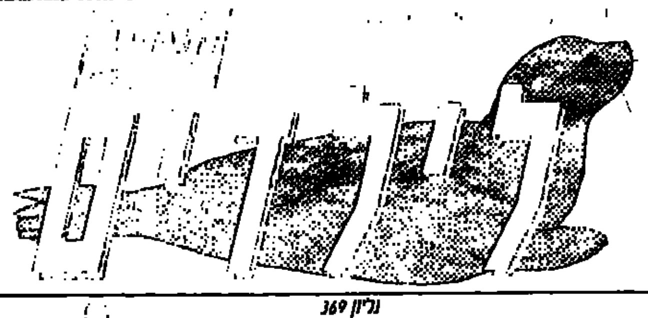
אנו פונים כזה לרכזי הספורט במ־קומות העבודה לעניין את הנשים לה־שתתף בענף החדש, כדי שנוכל לארג־נן בליגה מסודרת.

שבוע עבודה מקוצר

עם מעבר הצפוי במשק ל־5 ימי עבודה בשבוע יש מחשבות להפעיל מספר רב של עובדים, ביום שישי הפ־נוי.

לצורך זה תעמיד המחלקה לספו־רט במקומות העבודה לרשות המפע־לים מתקני ספורט לפעילויות ספורט מגוונות: משחקי ליגה, טורנירים פני־מיים, ימי ספורט וכיף – ואלו הם רק מקצת מהאפשרויות שביכולתנו לארגן למפעלים.

אל תחמיצו את ההזדמנות! ■

גליון 369
9 ביוני 1988 כ"ד בסיון תשמ"ח | עריכה: בת דורה בר | גראפיקה לוסי קוסיר

נפתח... נפתח ..."שבוע הספר"... נפתח...
צילום: ראובן קסטרו

שלום שלום

הִנֵּה הוּא בָּא – חַג הַסֵּפֶר הָעִבְרִי!

שׁוּב יַצִּגוּ לְפָנֵינוּ מֵאוֹת וְאַלְפֵי סְפָרִים. שׁוּב יֵצְאוּ אַלְפֵי יְלָדִים וְהוֹרִים לְשׁוֹטֵט בֵּין דּוּכָנִים עֲמוּסֵי סְפָרִים. שׁוּב יְחַכּוּ הַיְלָדִים לְמַרְאֵה הַסְּפָרִים הָרַבִּים הַקּוֹרְצִים אֲלֵיהֶם: קְנוּ אוֹתִי, קְנוּ אוֹתִי...

וּכְמוֹ בְּכָל שָׁנָה יִקְנוּ הַיְלָדִים וְהוֹרֵיהֶם גַּם הַשָּׁנָה סְפָרִים רַבִּים. וְיֵשׁ לְשַׁעֵר כִּי מִי שֶׁקּוֹנֶה סְפָרִים – הוּא גַּם קוֹרֵא אוֹתָם.

הָיוּ שֶׁאָמְרוּ – תַּמָּה הַתְּקוּפָה שֶׁל קְרִיאַת סְפָרִים. הַטֶּלֶוִיזְיָה, הַקּוֹלְנוֹעַ, הַוִּידֵאוֹ, וְהַסְּפָרִים יִדָּחֲקוּ אַט אַט לְפִנָּה, עַד שֶׁיֵּעָלְמוּ לְגַמְרֵי.

אַךְ הָעֻבְדּוֹת סוֹתְרוֹת אֶת הַצְּפִיּוֹת הַלָּלוּ: בְּיִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים עֲשָׂרוֹת סְפָרִים חֲדָשִׁים בְּכָל יוֹם וָיוֹם, וְכֻלָּם קוֹנִים סְפָרִים בְּמֶשֶׁךְ כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה.

הַתֹּאַר "עַם הַסֵּפֶר" עֲדַיִן קַיָּם, וּכְכָל שֶׁיִּרְבּוּ קוֹרְאֵי הַסְּפָרִים – תִּרְבֶּה הַחָכְמָה בְּעַמֵּנוּ.

כְּדַאי לְנַצֵּל אֶת שְׁבוּעַ הַסֵּפֶר הָעִבְרִי וְלִרְכֹּשׁ סְפָרִים בְּהַנָּחָה מַשְׁמָעוּתִית.

עָמוֹס בַּר

דברי חכמה

לָמָּה עֹנֶשׁ?!

– אוּף, הַמּוֹרָה נָתְנָה לִי עֹנֶשׁ לִכְתֹּב מֵאָה פְּעָמִים: "לֹא אַדְבִּיק יוֹתֵר מַסְטִיק עַל כִּסֵּא הַמּוֹרָה". אֵיזֶה עֹנֶשׁ טִפְּשִׁי, מַה יֵּצֵא לָהּ מִזֶּה – וְלִי נָתַן הַמְּנַהֵל עֹנֶשׁ לְנַכֵּשׁ אֶת הָעֲשָׂבִים מִגִּנַּת בֵּית הַסֵּפֶר. אֲנִי לֹא מֵבִין, אִם זֶה מַשֶּׁהוּ חָשׁוּב אָז לָמָּה עוֹשִׂים מִזֶּה עֹנֶשׁ?

מַהִי מַטְּרַת הָעֹנֶשׁ – לִפְגֹּעַ בְּמִי שֶׁעָשָׂה דָּבָר רַע, אוֹ לִתְרֹם לַחֶבְרָה? כְּשֶׁמּוֹשִׁיבִים פּוֹשֵׁעַ בְּבֵית הַסֹּהַר, הַאִם הַכַּוָּנָה שֶׁהוּא יִתְגַּעְגַּע לְבֵיתוֹ, לְחֹפֶשׁ וְיִתְחָרֵט עַל מַעֲשָׂיו, אוֹ פָּשׁוּט לְהַרְחִיק מֵהַחֶבְרָה מִישֶׁהוּ שֶׁמַּזִּיק לָהּ? כַּאֲשֶׁר אָדָם גּוֹזֵל כֶּסֶף מֵחֲבֵרוֹ, מוֹרֶה חֹק הַתּוֹרָה כִּי הוּא חַיָּב לְהַחֲזִיר אֶת הַכֶּסֶף וּלְשַׁלֵּם לַחֲבֵרוֹ אַף קְנָס שֶׁעֶרְכּוֹ – חֲמִשִּׁים הַגְּזֵלָה. מָה קוֹרֶה אִם הַנִּגְזָל מֵת וְאֵין לוֹ יוֹרְשִׁים. הַאִם הַגּוֹזֵל צָרִיךְ לְשַׁלֵּם, אוֹ לֹא? אִם הָעֹנֶשׁ צָרִיךְ לִפְגֹּעַ בַּפּוֹשֵׁעַ – הוּא צָרִיךְ לְשַׁלֵּם, וַאֲפִלּוּ אִם יִזְרֹק אֶת כַּסְפּוֹ לַיָּם, אַךְ אִם הָעֹנֶשׁ צָרִיךְ לְהוֹעִיל לַאֲחֵרִים, וּבְמִקְרֶה זֶה לַנִּגְזָל – אֵין צֹרֶךְ לְשַׁלֵּם, כִּי אֵין לְמִי.

"וְאִם אֵין לָאִישׁ לְהָשִׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו, הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב... – לַכֹּהֵן". הַכֹּהֲנִים – בִּגְלַל עִסּוּקָם בְּצָרְכֵי הַכְּלָל, לֹא הָיָה לָהֶם רְכוּשׁ מִשֶּׁלָּהֶם. מִצַּד אֶחָד, הַחוֹטֵא חָטָא, וְאִי אֶפְשָׁר לִפְטֹר אוֹתוֹ לְלֹא עֹנֶשׁ. מִצַּד שֵׁנִי – אֵין טַעַם לָקַחַת מִמֶּנּוּ כֶּסֶף וְלֹא לַעֲשׂוֹת בּוֹ דָּבָר זֶה כִּמְעַט כְּמוֹ לִכְתֹּב מֵאָה פְּעָמִים "לֹא אַדְבִּיק"....

לָכֵן מְחַפְּשִׂים מַטָּרָה חֲשׁוּבָה, צִבּוּרִית, וְאֵלֶיהָ מַפְנִים אֶת כַּסְפֵּי הָעֹנֶשׁ.

מֹשֶׁה מֵאִיר

שירי שטות

נוּמִי, עִצְמִי אֶת עֵינַיִךְ, יַלְדָּה.
אַבָּא יִקְנֶה לָךְ צִפּוֹר נֶחְמָדָה.

וְאִם הַצִּפּוֹר תֵּעָלֵם בִּמְעוּפָהּ,
אַבָּא יִקְנֶה לָךְ טַבַּעַת יָפָה.

וְאִם הַטַּבַּעַת תֹּאבַד, אַתְּ תִּרְאִי
שֶׁאַבָּא יִקְנֶה לָךְ מַסְרֵק וּרְאִי.

וְאִם הָרְאִי לִרְסִיסִים יִתְנַפֵּץ,
אַבָּא יִקְנֶה לָךְ גְּדִי צַח וְנוֹצֵץ.

וְאִם גַּם הַגְּדִי יִסְתַּלֵּק וְיֵלֵךְ,
אַבָּא יִקְנֶה עוֹד אֶחָד בִּשְׁבִילֵךְ.

מתוך הספר "אמא אוהה" בהוצאת מורן

חיק סגור

תקציר הפרק הקודם: בעולת "אלמע זאכנון", השוכרת בשדה, עוזר רונן כדי להביא אביגדור הביתה. משם הוא נוסע בניפ לבית החולים.

פרק 34: ההלם

"מה יחשבו בבית כשיראו שאינני חוזר" חשב רונן ותיאר לעצמו מה תעשה אמו, בדמיונו ראה אותה ליד הטלפון, מחייגת את המספר של אמיר, ושומעת ממנו שהוא בכלל לא בא לבית־הספר היום. וג־רוע מזה, אבא של אמיר עוד עלולה לספר לאמו שהיא ראתה אותו הבוקר בבניין שנרה בלה, ויכולה לשאול אותה מה יש לו שהוא הלך לקופת־חולים. האם תחשוב אמו שהלך באמת לקופת־חולים, לחבוש את הפצע שנפצע אתמול?

לתוך הדמיונות הללו חדרו מלים שהיגעו אליו מלפנים, מקדמת הג'יפ, ורונן נדרך לקלוט אותם:

"שמע, אני מביא אותו למיון ומשאיר או־תו אותך, בסדר? אני מוכרח לתקן את הפי־צוץ בצינור המרכזי. אתה מבין? מתבזב־זים המון מים. אתה תסתדר, כן?"

רונן שמע ולא שמע את דבריו של נהג הג'יפ.

כמו מבעד לערפל הוא ראה את חדר המי־ון. שאלו אותו פרטים על אביגדור, והוא לא ידע אלא את שמו הפרטי. רק על השאלות בקשר למה שקרה לו השיב תשובות מלאות. אחר־כך חזר רונן ושמע את המלה "הלם". לבסוף הבין שאומרים לו ללכת לבית של אביגדור, להביא תעו־דות שלו. וגם שמישהו מהמשפחה יבוא.

רונן הביט באביגדור ששכב דומם, וברופא החובש את ידו הנפוחה. הוא רצה לשאול מה יהיה, ומתי יעבור ההלם הזה שעליו דיברו, ולא שאל.

הוא נסוג לאט אחורנית ונתקל במישהי הלבושה לבן, ששאלה אותו אם הוא הולך להביא את התעודות של אביגדור, והוא הניע בראשו כאומר כן.

"אתה יודע באיזה קו לנסוע?" שאלה הא־חות בלבן

רונן חפר בכיסיו. אצבעותיו, שזכרו את מגע שטר הכסף שהיה בהם הבוקר, נגעו בחול שחדר לכיסים, כשהוציא את התי־בה מן הבור. הוא לא אמר שאין לו כסף לאוטובוס. הוא יצא מן השער, עמד לרגע וחשב לאן ללכת. "מה השעה?" שאל עו־בר־אורח.

"שתיים ורבע", ענה האיש.

שתיים ורבעו ועד שאגיע הביתה יהיה כבר כמעט שלוש! מחשבות מפחידות על הצפוי לו בבית הסתובבו בראשו. "אתה משקר", יצעק אבא. "גדל ארסין חדר מי־ון? מאיפה אתה ממציא את השקרים הא־להו" "מי הילד הזה שאתה מכיר?" תצרח אמא. "משכונה ט'? מה יש לך לעשות בכ־לל בשכונה ט'?"

לא, חשב. רק לא הביתה. הוא ראה את נעמי פותחת את הדלת ועיניה הגדולות מביטות בו בתמהון. נעמי. כעת היה לו ברור לאן עליו ללכת.

המשך בשבוע הבא

דורית אורגד

מדע ומיידע

המשימה: כיבוש הירח

ב־29 ביולי 1969 הקשיב העולם למלים אלה: "כאן בסיס השלוה, העכביש נחת". בצורה זו הודיעו שלשת האסטרונאוטים האמריקנים ששהו בחללית "אפולו 11" על נחיתתם על הירח.

מבצע "אפולו" הוא אחד המבצעים הגדולים ביותר שנעשו. השתתפו במבצע 350,000 איש (והוא תוכנן כלו ע"י נאס"א (סוכנות החלל בארה"ב).

מהי החללית "אפולו 11"?

החללית מרכבת מ־5 שלבים:

1) טיל השלום לשעת חרום.

2) תא הפקוד – התא בו חיים ועובדים האסטרונאוטים.

3) תא שרות – תא עם מנוע המסתובב סביב הירח בזמן שהאסטרונאוטים מסתובבים על הירח. תא זה גם עוזר להם לצאת מהירח.

4) תא רכב הנחיתה – התא בו עמד רכב הנחיתה שנחת על הירח.

5) המנוע.

מי היו האסטרונאוטים ב"אפולו 11"?

בחללית "אפולו 11" היו שלשה אסטרונאוטים:

מיקל קולינס – טיס תא הפקוד,

היחיד שלא נחת על הירח.

אוין אולדרין – טיס רכב הנחיתה, קצין בחיל האויר של ארה"ב.

ניל ארמסטרונג – האדם הראשון על הירח, מפקד החללית.

זה הכל על הירח,

להתראות.

עמית לבבי

מה מתבשל

סלט פסטרמה – חזה הדו

המצרכים:

קפסת שמורים של תירס.

100 גרם פסטרמה – חזה הדו.

4 מלפפונים חמוצים.

3 כפות מיונז.

3 כפות מיץ אננס משמר.

קרט פלפל.

קרט מלח.

2 כפיות סכר.

אפן ההכנה:

שופכים את התירס לקערה. (לאחר הוצאת הנוזלים).

חותכים את הפסטרמה לקביות ומוסיפים אל התירס. קוצצים מלפפון חמוץ ומוסיפים אל הקערה.

בצנצנת נפרדת מכינים:

מיונז, מיץ אננס, מלח, פלפל וסכר.

סוגרים את הצנצנת ומנערים היטב.

טועמים ומוסיפים מה שחסר.

מוסיפים הרוטב לסלט, מערבבים היטב – ומגישים קר.

אודי קליין בן 12

פתח תקווה

מה הולך

ירושת מיליונים לחתולים

סוחר עתיקות אנגלי, בן ריאה שמו, השאיר בצואתו 7 מיליון לישי"ט (13 מיליון דולר) לשלש אגודות להגנה על חתולים עזובים (ואפילו לא פרוטה אחת לקרוביו.

"זכלת לשמע ופילחת של סבה", אמר דוני הוד, ידיד של הנפטר לאחר ישמע את קריאת הצואה. "הוא העדיף חתולים על אנשים", אמר מכר אחר שלו, בן רנדולף. "הוא בודאי מסתכל עלינו עכשיו מלמעלה עם חיוך גדול על פניו".

בן ריאה היה מליונר מתבודד, שלבש בגדים משמשים. לפני מותו החזיק ב־15 חתולים. נוסף לחתולים הוא השאיר עזבונות קטנים לגנן ביתו, לשרברב, למכונאי שתיקן את מכוניתו ולמנהל החשבונות שלו.

לפני חדש ימים הורישה אשה אנגליה את כל כספה – כחמשה מיליון דולר – לאגודת צער בעלי חיים הבריטית.

עקרב באוזן

רופאים בערב־הסעודית סלקו עקרב חי מאזנו של גבר, שהתאונן על כאבי אזנים.

העתון "סעודי גאזט", שספר על המקרה, צין כי העקרב שארכו 5 ס"מ, שהה במשך עשר שעות באזנו של סלח עואד אל מחלפי מבלי לפגע בו, אף הוא עקץ אותו, כאשר הרופאים בצעו את הנתוח בבית־חולים מקומי.

הרופאים העלו את העקרב כשהעקרב זחל באזנו של הקרבן שעה שזה ישן.

רחל שי

הפינה המצחיקה

בדיחה

עכבר אחד הלך לברכה ושם ראה פיל. אמר לו: "פיל, פיל, צא רגע מהמים!"

"לא רוצה!" – משיב הפיל – "אני אתקרר".

"צא, רק לשניה! נו, פיל, באמת!"

"נו, טוב!" יצא הפיל. אמר העכבר: "פיל, עכשו אתה יכול להכנס חזרה".

מה? בשביל זה קראת לי? הצטוף!"

העכבר: "רק רציתי לראות, אם גנבת לי את בגד הים שלי!"

דנה מסבך

רמת גן

הנה אדלן

ציור הוה ארדן

ברגז ברגז – לא לעולם

יבבותיו של אתי בחצר נשמעו היטב אפלו בתוך הבית. אמא סוניה, סנרה הרחב על מתניה, מהרה ויצאה אליו. "מה קרה אתיוש?" חבקה אותו חבוק גדול.

"זה גיא... גיא הרביץ לי..." התחזקו יבבותיו למראה אמו. הדמעות סללו על פניו שבילים של לכלוך.

אמא נתנה מבט חמור בגיא שעמד בצד.

"זה הוא התחיל..." נסה גיא להתגונן. "הוא אמר שאני תרנגול בן חמור."

"כי אתה דחפת אותי!" התפרץ עליו אתי.

"כן, אבל למה דחפתי אותך? כי אמרת לי שאני זנב מסלסל של אריה נמדי", השיב לו גיא.

"זה היה אחר כך," טען אתי.

"לא נכון!"

"שקרן!!!"

"רמאי אתה בעצמך!!!"

"תרנגול ים מכרבלו" החזיר אתי בתרועת נצחון.

ו... טרח. נחתה עליו ידו של גיא, ואתי שוב פרץ בבכי.

אמא סוניה, שכל אותו הזמן עמדה ונבוכה מהצד, תפסה את שני הילדים בידיהם וגררה אותם בצעדים כעוסים לעבר ביתו של גיא. בלי לדפק פתחה את הדלת, דחפה את גיא פנימה ונכנסה בעצמה עם אתי המיבל.

"גברת קלרה," פנתה אל אמא של גיא שהגיחה מהמטבח, "את צריכה לסנף את הבן שלך!"

"מה קרה?" נבהלה אמא קלרה.

"מה קרה? אני אגיד לך מה קרה! הוא מכה את אתיוש שלי שוב ושוב. אין לו כלל בושה, לבן הזה שלך!"

אמא קלרה נרגעה.

"אהה... זה הכל?" אמרה.

"מה זאת אומרת זה הכל?" התרתחה אמא סוניה. "הוא פרחח. הוא מכה כל פעם שרק מתחשק לו. הוא ילד לא מחנך!!"

אמא קלרה שמה את שתי ידיה על מתניה הרחבות:

"אהה! מי שמדבר על חסר חנוך! אני מוכנה להתערב שהבן שלך החצוף כנה שוב את גיא בשמות. מה זה היה בפעם הקודמת, ראש צפרדע עם שפם מטאטאו!"

"לקרא בשמות ולהרביץ זה לא אותו דבר..." עברה אמא סוניה להגנה.

"ודאי שלא," השיבה אמא קלרה. "זה מרגיז הרבה יותר. צריך לסנף את הבן שלך להפסיק לקרא בשמות, ואז הוא גם יפסיק לחטוף מכות."

"חצפה שכזאת...!" התנפחה אמא סוניה. "כמו האמא כך הבן. אני אאסר על אתי שלי לשחק עם הבן שלך!!"

"אתי, אתה שומע?" רצתה אמא סוניה לפנות אליו. אך איפה אתי?... הסתכלה אמא סוניה ימינה, הסתכלה שמאלה, אבל אתי איננו. איפה אתי? ואיפה גיא? גם הוא נעלם ואיננו. גיא איננו, אתי איננו. מה בכלל קורה פה? פשוט מאד. לשני הילדים נמאס לעמד ולשמע את המריבה של האמהות. בשקט בשקט חמקו מהבית וחזרו לחצר. שתי האמהות נדהמו לגלות אותם שקועים ומרכזים במשחק גלות מרתק...

שתי האמהות הביטו זו בזו, אחר כך השפילו מבט ו... התביישו.

חוה חבושי

הקפודן, כדורי פריחה סגלים, קוצנים ומרהיבים ביופים. צילום: גבי אלדד

קפודים סגלים בקצה גבעולים

הקיץ הוא עבדה קימת. אפלו הוריד עלינו כמה המסינים לוקטים. הפרחים הנפלאים שפרחו באביב הפכו כבר לזרעים והצמחים החד־שנתיים גבלו, התיבשו ומשמשים חמר דלק לשרפות.

ופתאם – איזה פלא: כדורי פריחה קוצנים ומרהיבים ביפים הסגל עולים בשדות, בין שלדי הקוצים – ממש קפודים סגלים בקצה הגבעולים.

זהו צמח הקפודן המצוי, הפורח בסגול ברב אזורי הארץ.

מדוע כדאי לקפודן לפרח בקיץ היבש וכיצד הוא מצליח לעשות זאת? לקפודן שרשים עמקים ומסתעפים, המגיעים ללחות הקימת עדין במעמקי האדמה. העלים שלו קוצניים ומכסים – כך הם כמעט ולא מאבדים מים יקרים.

לקפודן כדאי לפרח בעונה חמה ויבשה זו כי אין לו פרחים מתחרים, שימשכו אליהם את החרקים.

כן, בעולם הצומח קימת תחרות על המים, על שטח צמיחה, על אור השמש וגם על משיכת חרקים. פרח שהחרקים לא יבקרו בו – הזרעים שלו לא יבשילו (להוציא צמחים שהאבקה שלהם מעברת ע"י הרוח).

וכך זוכה הקפודן להיות הפרח היחיד (כמעט) הפורח בשדות בקיץ ומליוני דבורים מבקרות את פרחיו, נהנות מהצוף ומהאבקה ותוך המעבר מפרח לפרח הן מאביקות אותו. ומרב בקור בפרחים הסגלים מיצרות הדבורים דבש מתוק, טעים... וסגל.

עמוס בר

